SJORS

van de Rebellenclub

24 FEBRUARI 1968
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 8

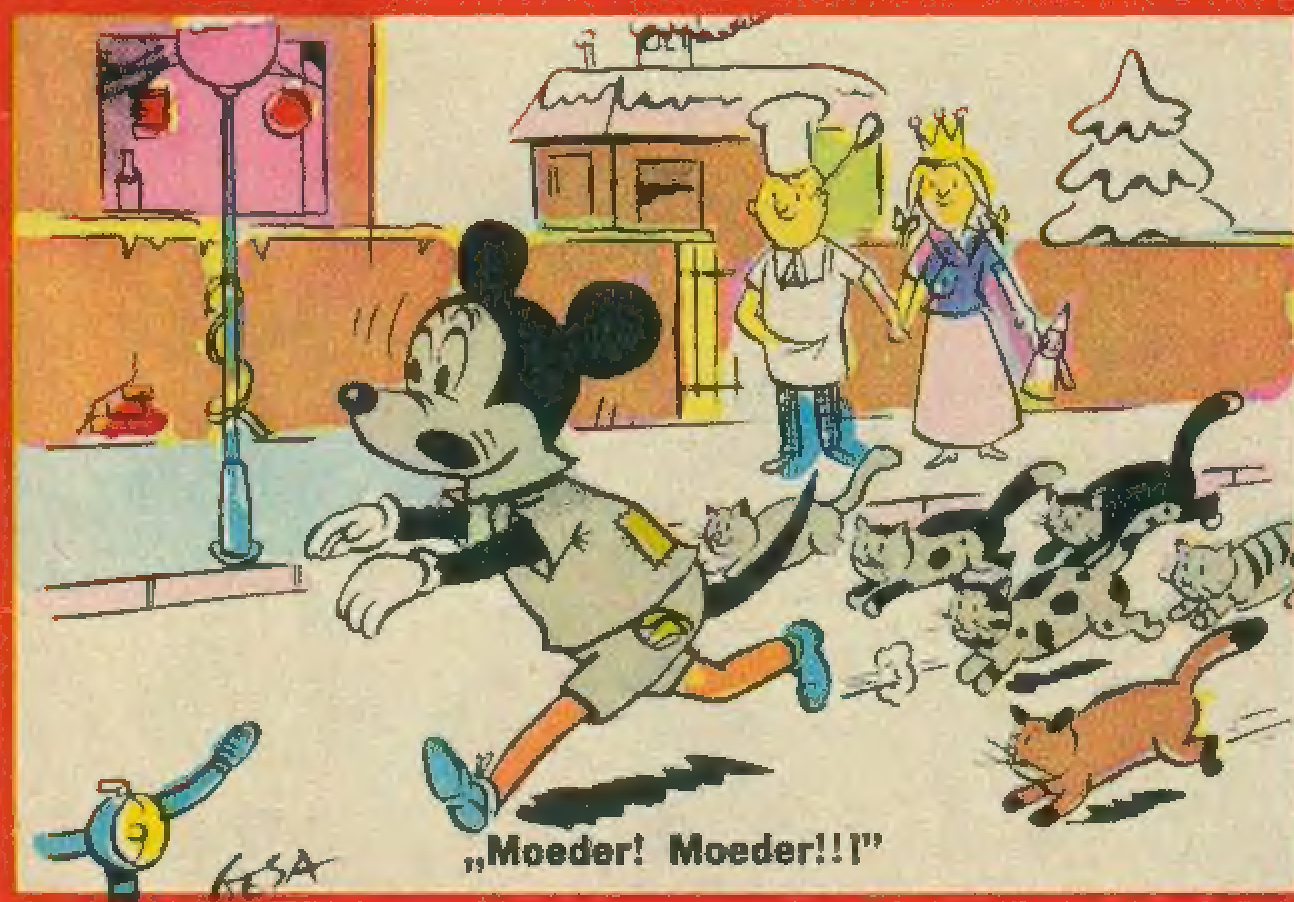
VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Als dit nummer van Sjors in je bus valt, is het bijna zover. Over een paar dagen begint het zotste en uitbundigste feest van het jaar. Om je alvast wat in de stemming te brengen draagt deze Sjors een echte carnavalsvoorplaat. Natuurlijk besteden we ook aandacht aan ernstiger zaken (zoals de gloednieuwe Rotterdamse metro), maar dat neemt niet weg dat we iedereen alvast een fijn en dol feest toewensen. Alaaf!

„Een zeeman heeft water nodig!"

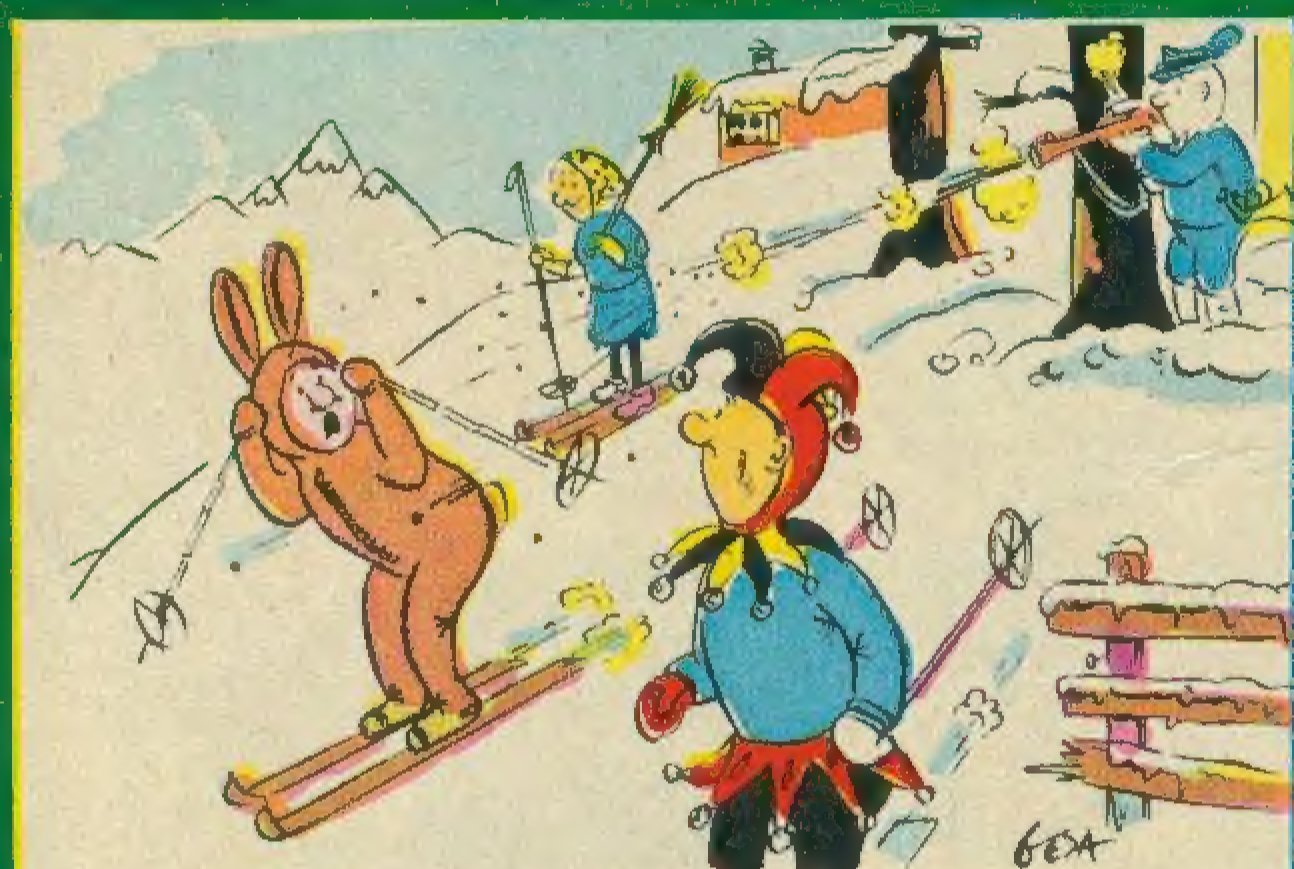

„Moeder! Moeder!!!"

ZOEKPLAATJE

In onze puzzelhoek deze week een echte carnavalspuzzel, dachten we zo, want het gaat om de kostuums die de verschillende figuren dragen. De tekenaar (natuurlijk ook in een dolle bui) heeft er maar wat van gemaakt en bij elke figuur twee voorwerpen getekend die niet bij hem horen. Zoek eens uit wat bij wie en wie bij wat hoort. Oplossing volgende week.

„Dit is de laatste keer dat ik als haas verkleed carnaval vier!"

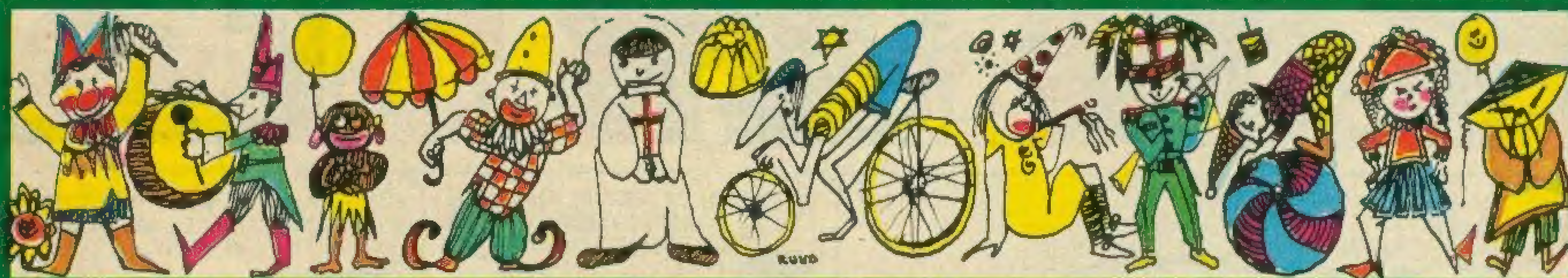
LIMERICKS

Een paar weken geleden hebben we jullie op deze bladzijden aangespoord om eens een limerick te maken over Sjors of over figuren uit ons blad. Er is intussen heel wat dichtwerk binnengekomen, waarvoor onze dank. De aardigste tot nog toe drukken we hierbij af. Hij is van *Mary Oostvogels in Waubach (L.)*. (Er is een prijsje naar je onderweg, Mary!)

Iemand die dol was op weven,
Had men de SJORS eens gegeven.
Zij borg haar getouw op
En zei: Dat is toch flop.
Met SJORS is veel meer te beleven!

FLITS

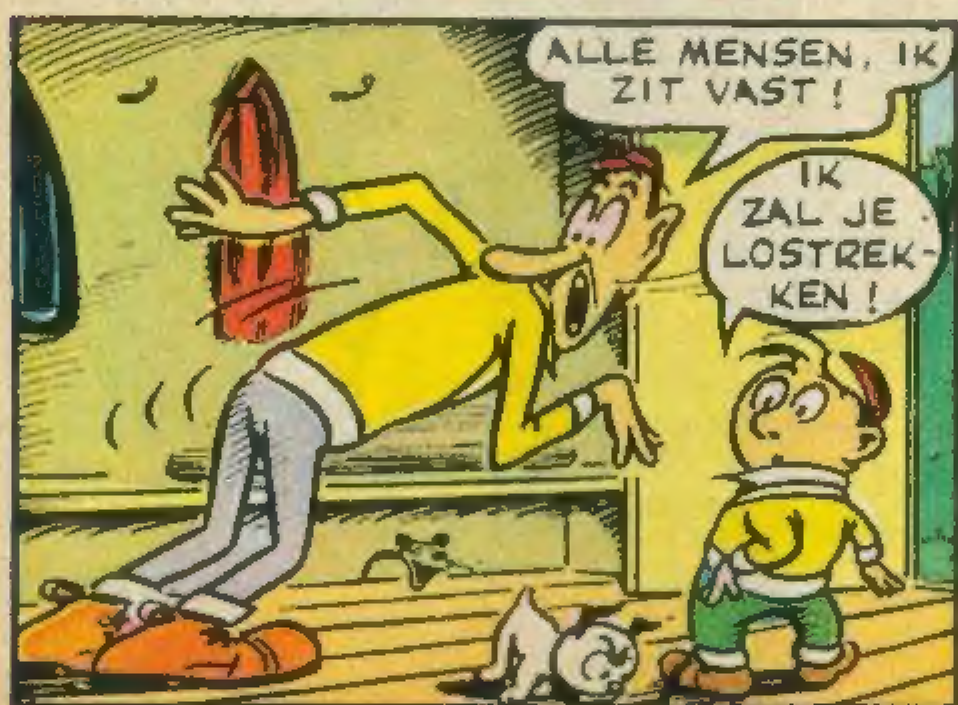
MUG en MIK

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

IK HEB HAAR GEZIEN. ZE HAAT IBRAHIM. ZE HEEFT ME GESMEEKT HAAR TE REDDEN EN IK HEB BELOOFD DAT TE DOEN.

ALS U WEER DAARHEEN GAAT, GA IK MEE!
NEE, IK GA ALLEEN. GEEF ME ALLEEN UW RING. ZE ZAL DAN BEGRIJPEN DAT IK U GESPROKEN HEB.

VERTEL ME NU EENS IETS OVER HAAR ONTVOE-RING.

TWEE MAANDEN GELEDEN IS ZE ONTVOERD UIT HET HUIS VAN HAAR VRIENDIN. OP DE TERUG-REIS NAAR EGYPTE KWAM IK DE BOOT TEGEN WAAROP ZIJ WAS. TOEN HEB IK HAAR EVEN GE-ZIEN, MAAR EEN ONBEKENDE MAN SLEURDE HAAR VAN DEK. SINDSDIEN IS ZE SPOORLOOS.

DUS U KENDE DE MAN DIE BIJ HAAR WAS NIET?
NEE.

HASSAN, MAG ZE OP JOUW BOOT MEEVAREN?
JA, MAAR WEES VOOR-ZICHTIG, ANDERS ZAL HET NOODLOT ONS TREFFEN!

DE VOLGENDE DAG...
KIJK, HALEF, DAAR IS DE SLOEP VAN IBRAHIM, DIE ME KOMT HALEN.
IK GA MEE OM U TE BESCHERMEN!

NEE, VANDAAG HEB IK JE BESCHERMING NIET NO-DIG.
MAAR MISSCHIEN KOMT U IN GEVAAR TE VERKEREN!

ALS IBRAHIM U NU EENS WIL DODEN! IK HEB AL LANG IN DE GATEN DAT HIJ GEEN VRIEND VAN U IS!
VOORUIT DAN MAAR! KOM MEE!

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

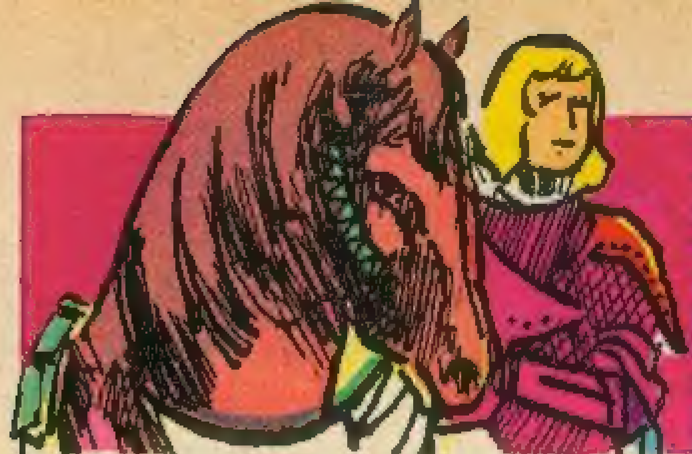

SPOEDIG . . .

WELKOM IN SORDIN. DEZE STAD WORDT HOOFDZAKELIJK BEWOOND DOOR WETENSCHAPSMENSEN. TOCH ZULLEN JULLIE MERKEN DAT HET HIER BEST UIT TE HOUDEN IS.

FANTASTISCH! MOEILIJK TE GELOVEN DAT DIT ALLES OP DE ZEEBODEM GEBOUWD IS.

KOM, WE GAAN EN ZULLEN JULLIE NIET LANGER IN HET ONZEKERE LATEN.

GRAAG! WE WILLEN NU WELEENS WETEN WAT JULLIE MET ONS VAN PLAN ZIJN!

EEN AVONTUUR VAN RIDDER D'AMAURY

Amaury zal proberen in de bergen een jonge adelaar te vangen.

DE

IJZEREN RING

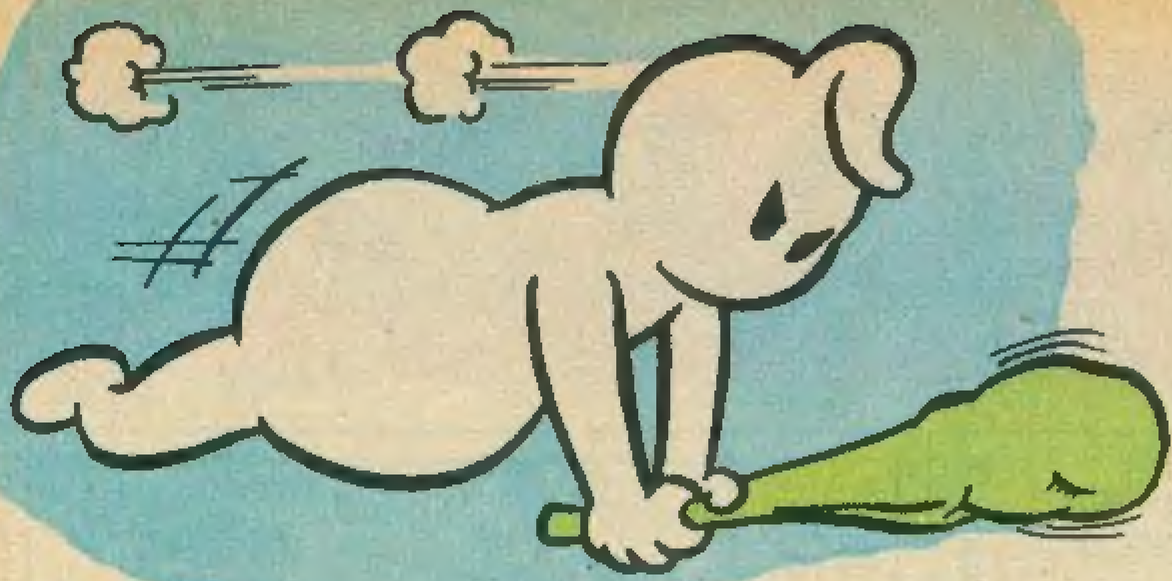

ARTHUR

DE SCHURKEN GAAN OVER TOT EEN MASSALE AANVAL, MAAR ARTHUR HEEFT ZICH MEESTER GEMAAKT VAN HET GEHOORZAAMHEIDSSERUM EN EEN BLIK SPIJKERS.

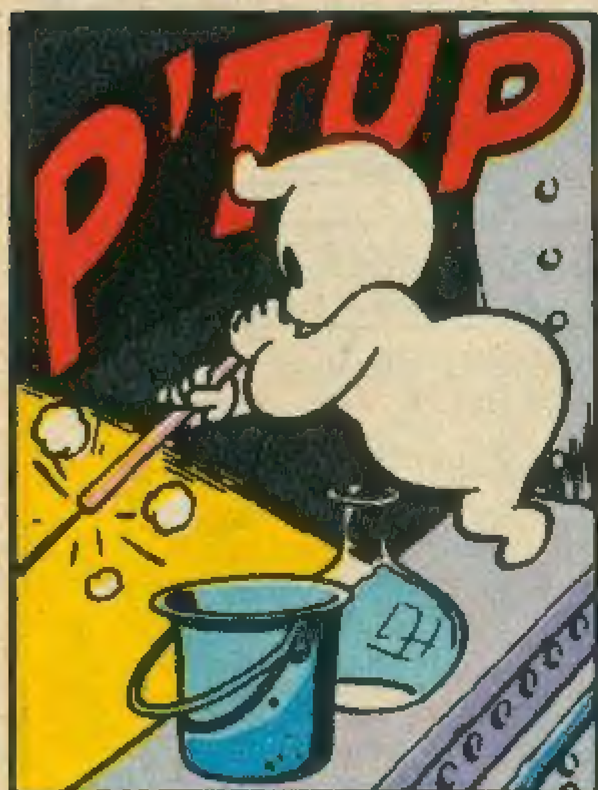
AANVALLEN! DAAR ZIJN ZE!

WAT DENKT U HIERVAN?

IK HEB ZO DE INDRUK, DAT WE DEZE KEER...

ARTHUR, JE LAAT ONS TOCH NIET IN DE STEEK?

WEES GERUST, PROFESSOR. IK BEGIN EEN TEGENAANVAL MET SPIJKERS IN DIT SERUM GEDOOPT.

TERWIJL DE EERSTE AANVALLERS DE TRAP OP STORMEN, TREFFEN DE SPIJKERS VAN ARTHUR MET GROTE ZEKERHEID DOEL.

AUW! IK WORD GEPRIKT! WIE DOET DAT?

??

OEH! IK OOK!

UH... UH...

W... W... WAT RAAR!

HET SERUM WERKT SNEL. IK MOET NU BLIKSEMSNEL VAN DE SITUATIE GEBRUIK MAKEN.

STOP, JONGENS. JULLIE GAAN DE VERKEERDE KANT OP. DIE VENT DAAR MOETEN JULLIE HEBBEN.

ZOALS U WILT.

U BENT HIER DE BAAS.

TOT UW ORDERS.

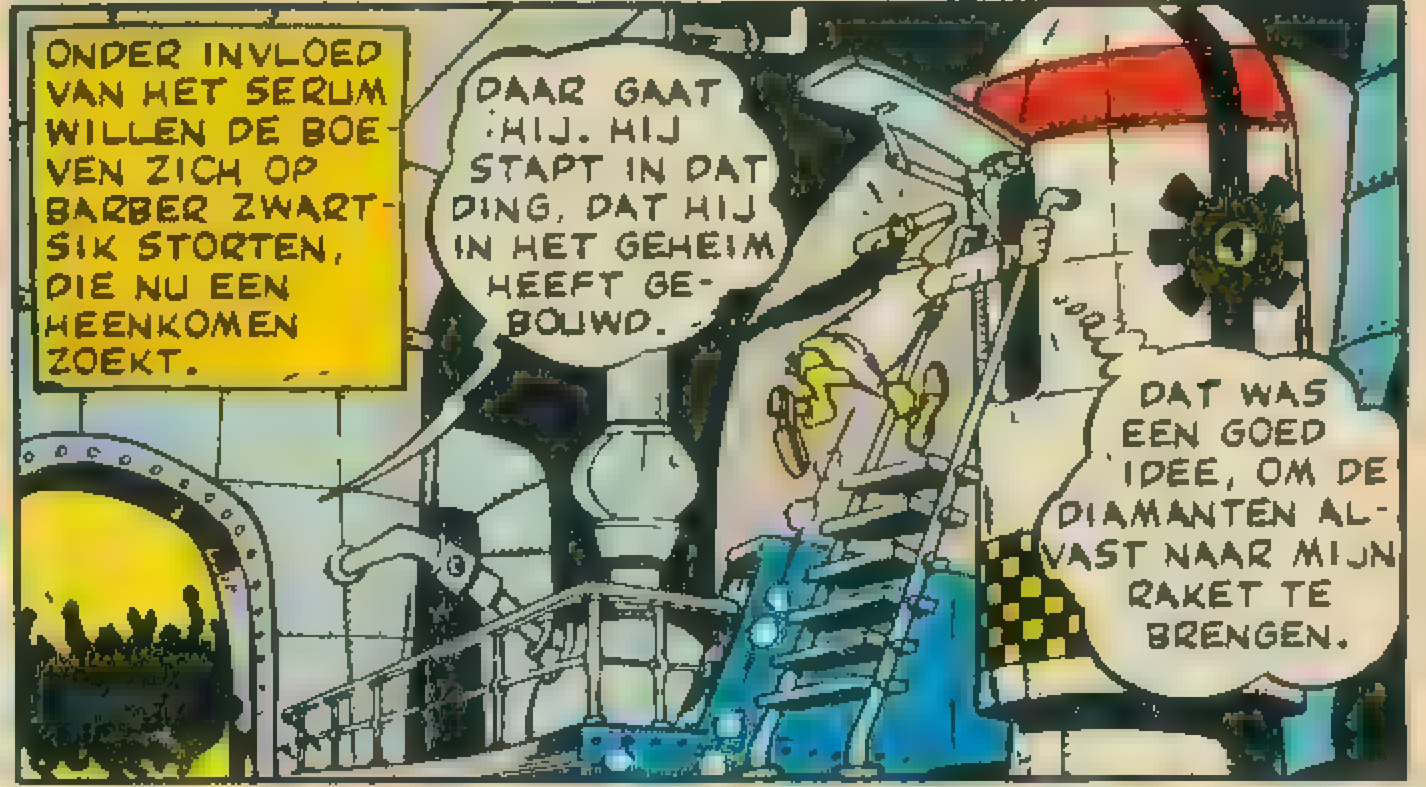

EN DE RADDRAAIERS

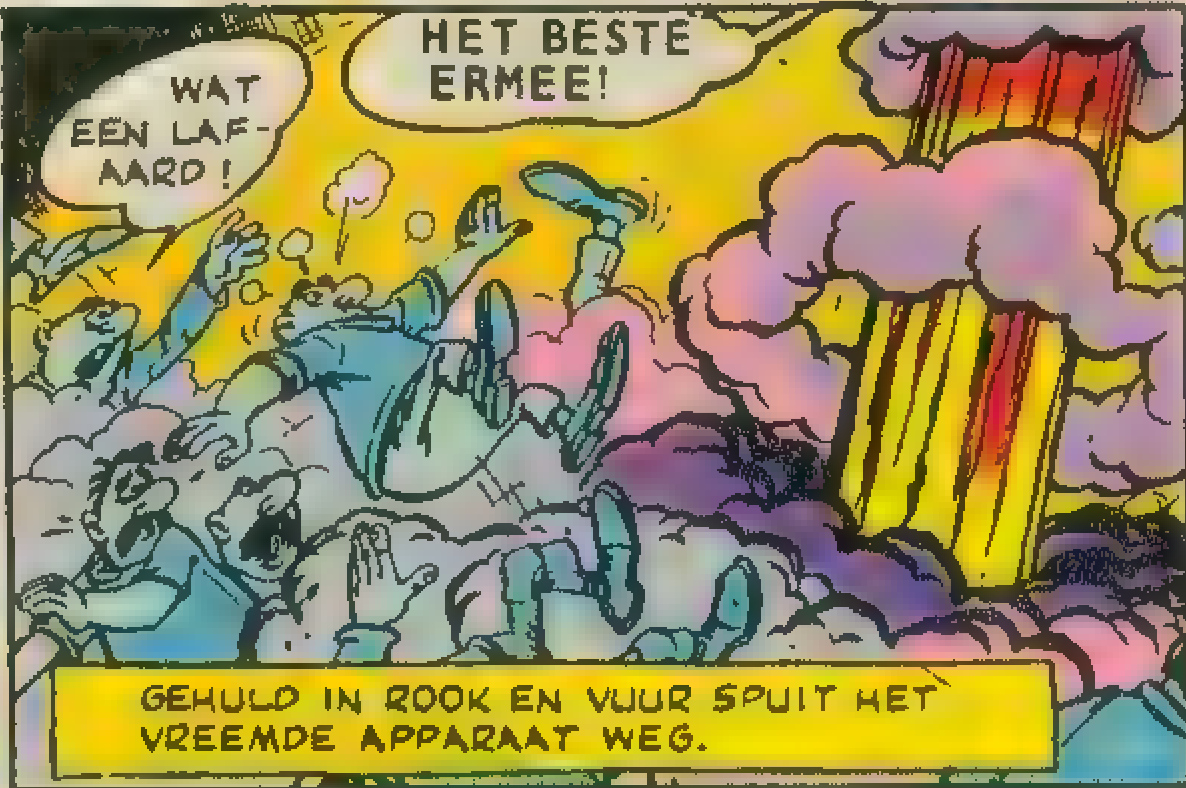

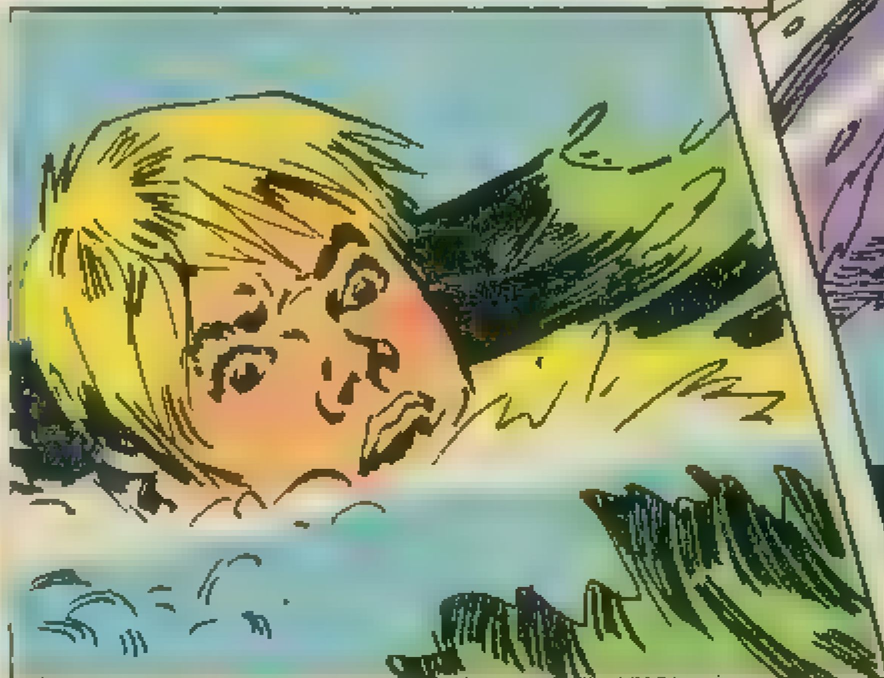

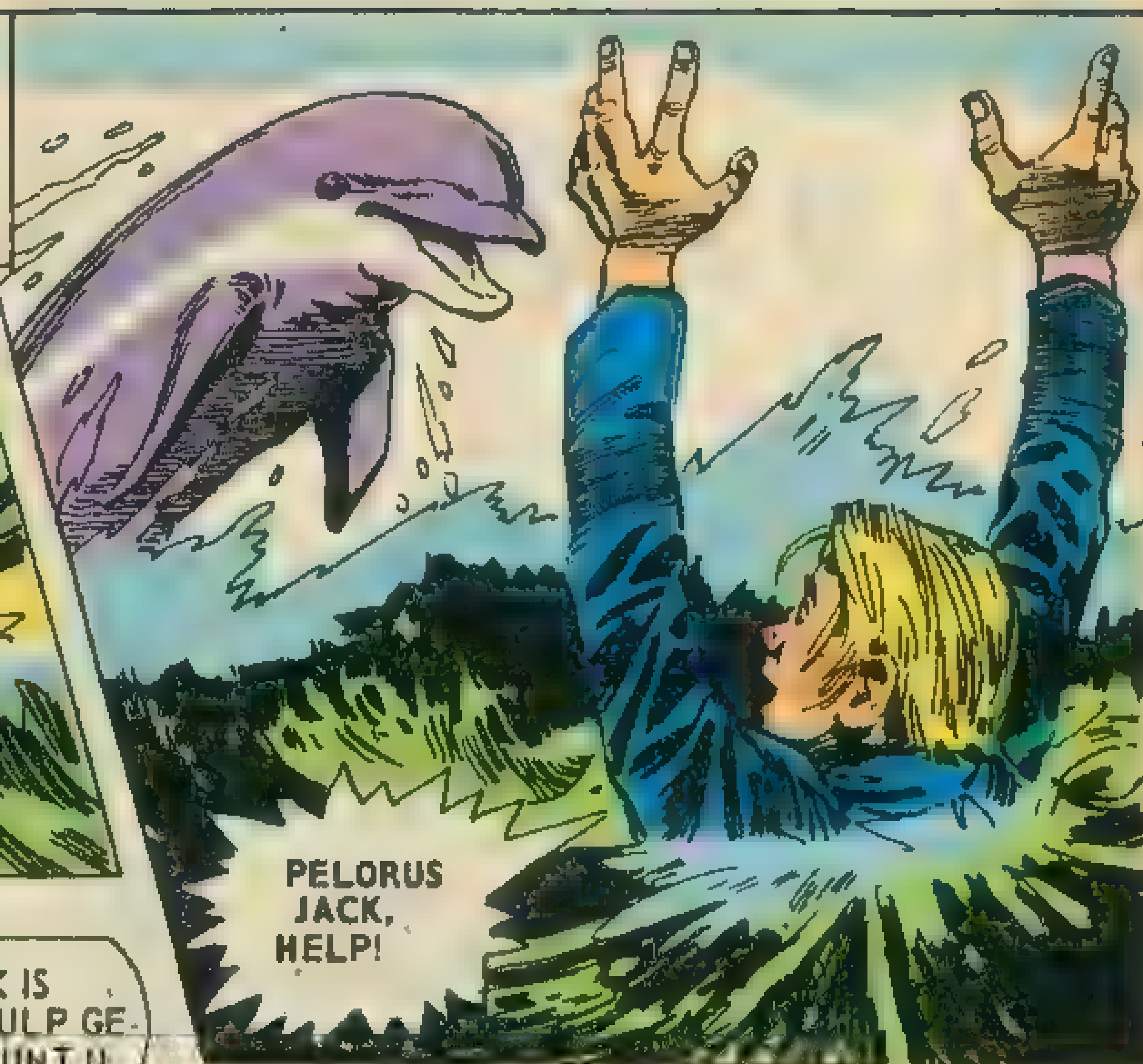

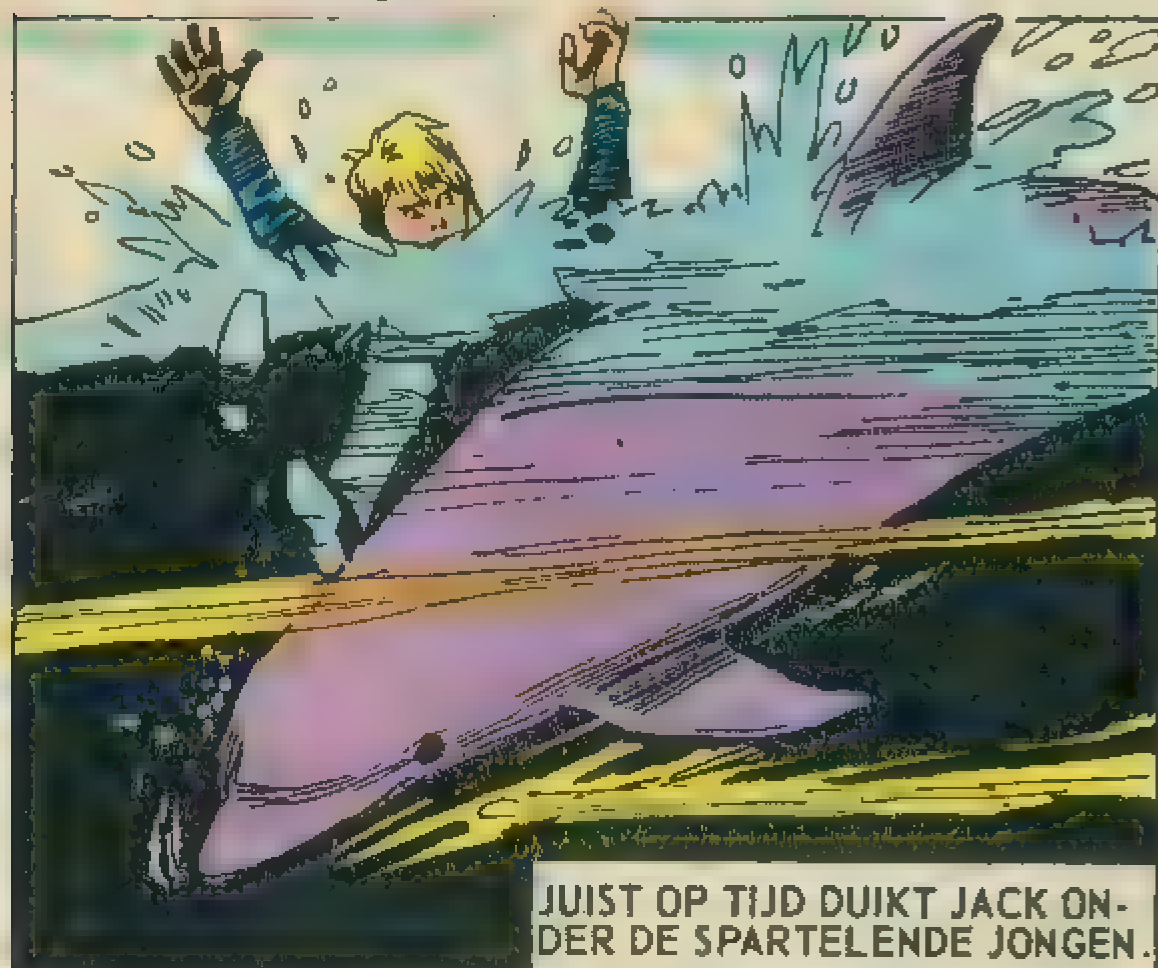

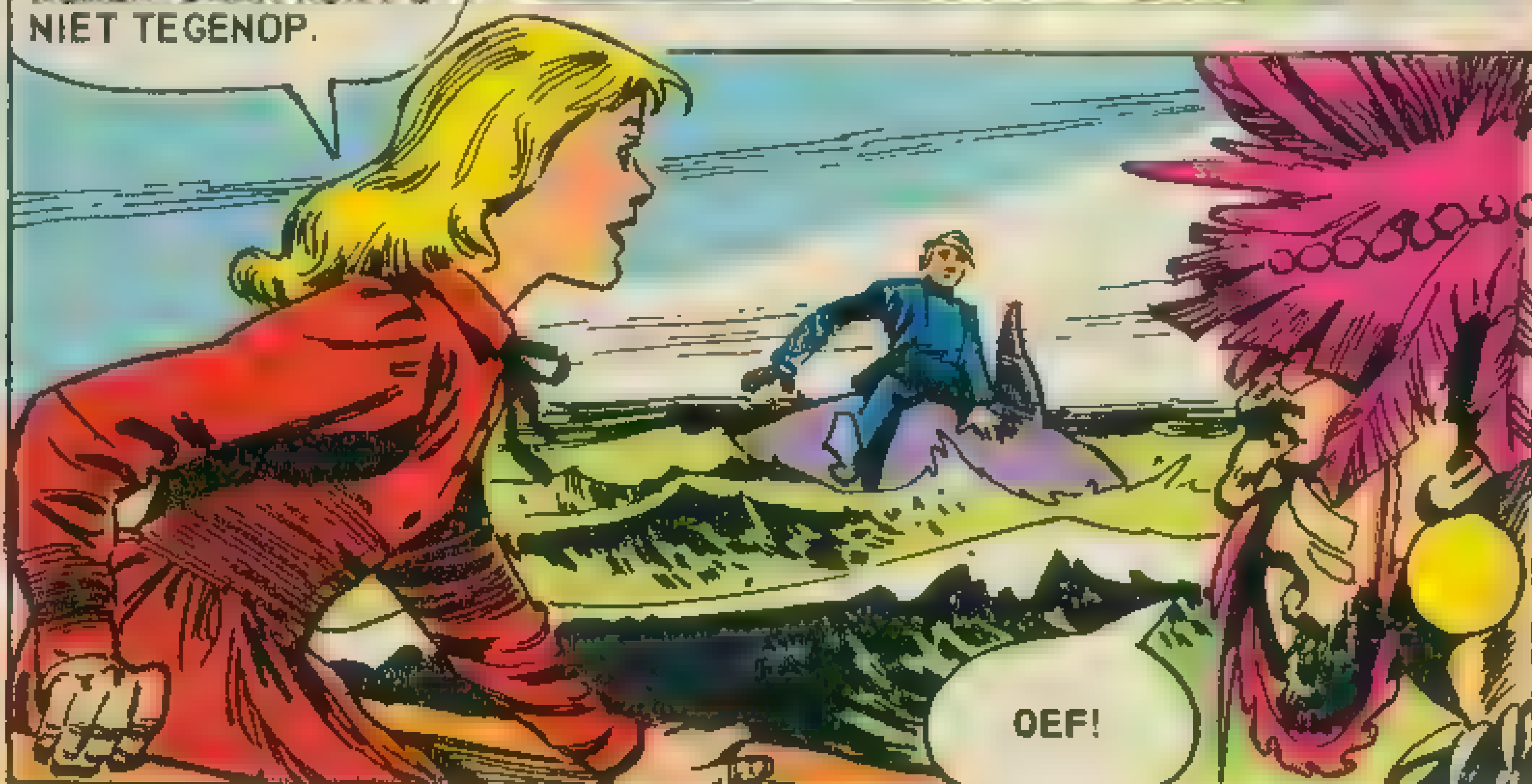

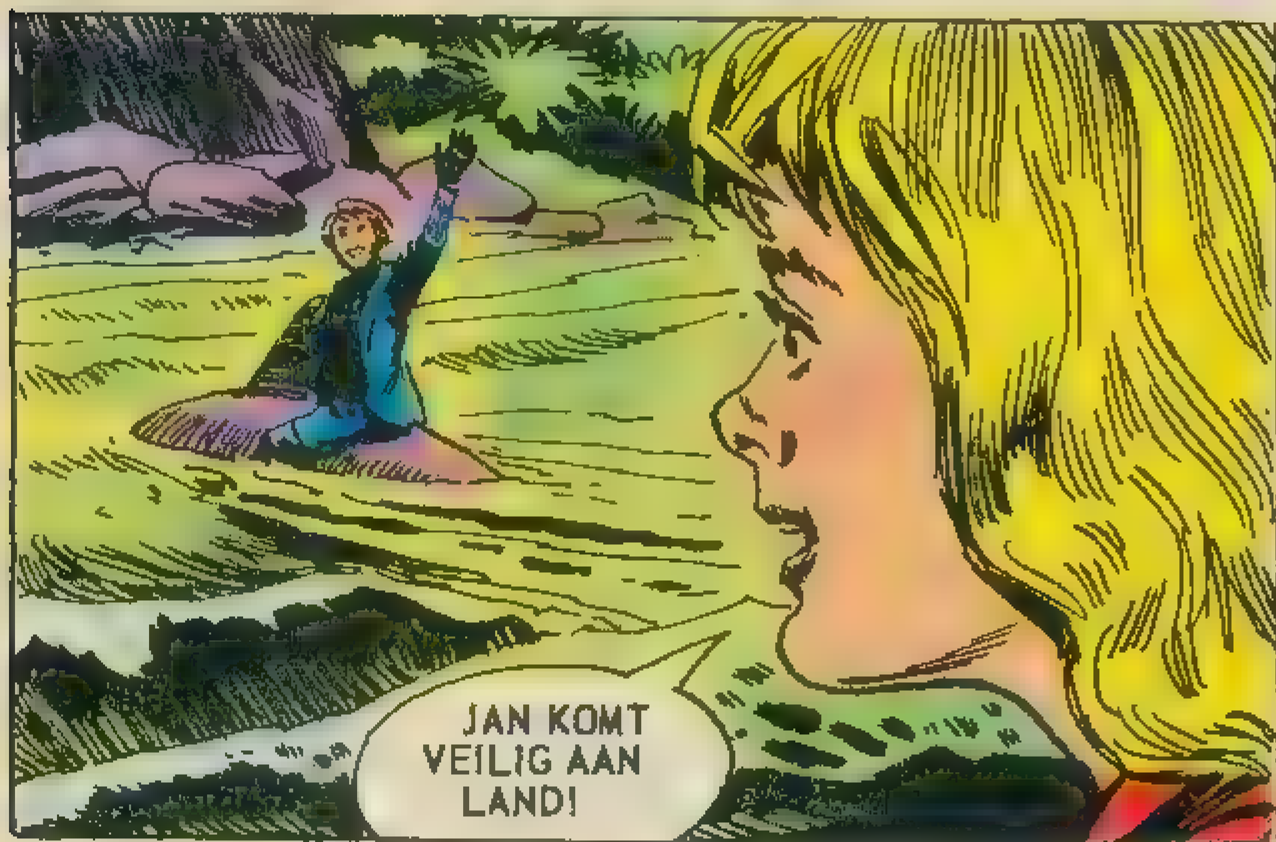

DE AVONTUREN VAN:
Jan en Julie en Pelorus Jack

JAN IS IN ZEE GEWORPEN. ALS HIJ AAN LAND WEET TE KOMEN ZONDER KANO, IS HIJ EEN VAN DE GOUDHARIGEN WAAROVER DE LEGENDE VAN DE WATCHITI'S SPREEKT. MAAR JAN KAN NIET ZWEMMEN.

PELORUS JACK, HELP!

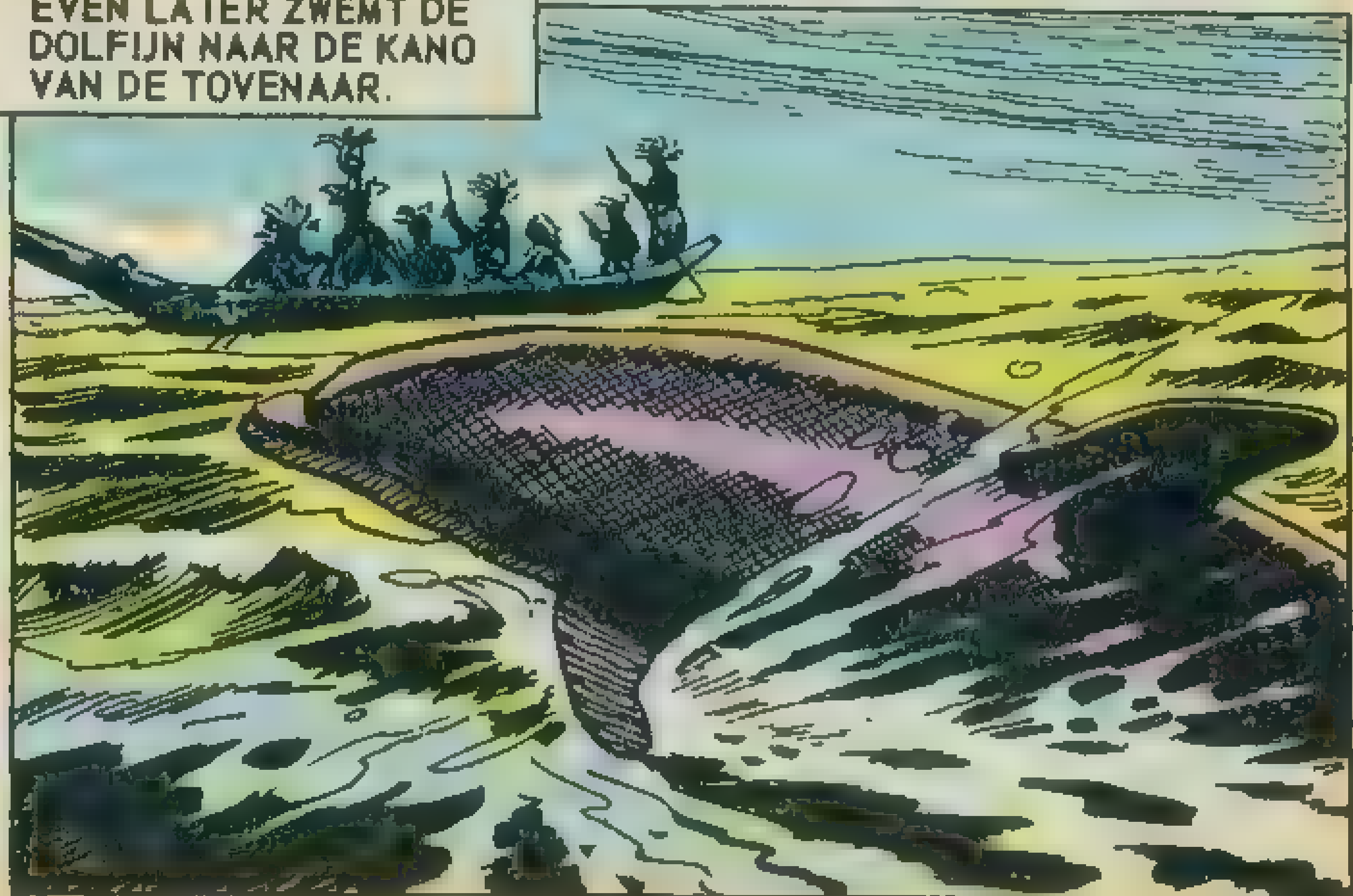

JUIST OP TIJD DUIKT JACK ONDER DE SPARTELENDE JONGEN.

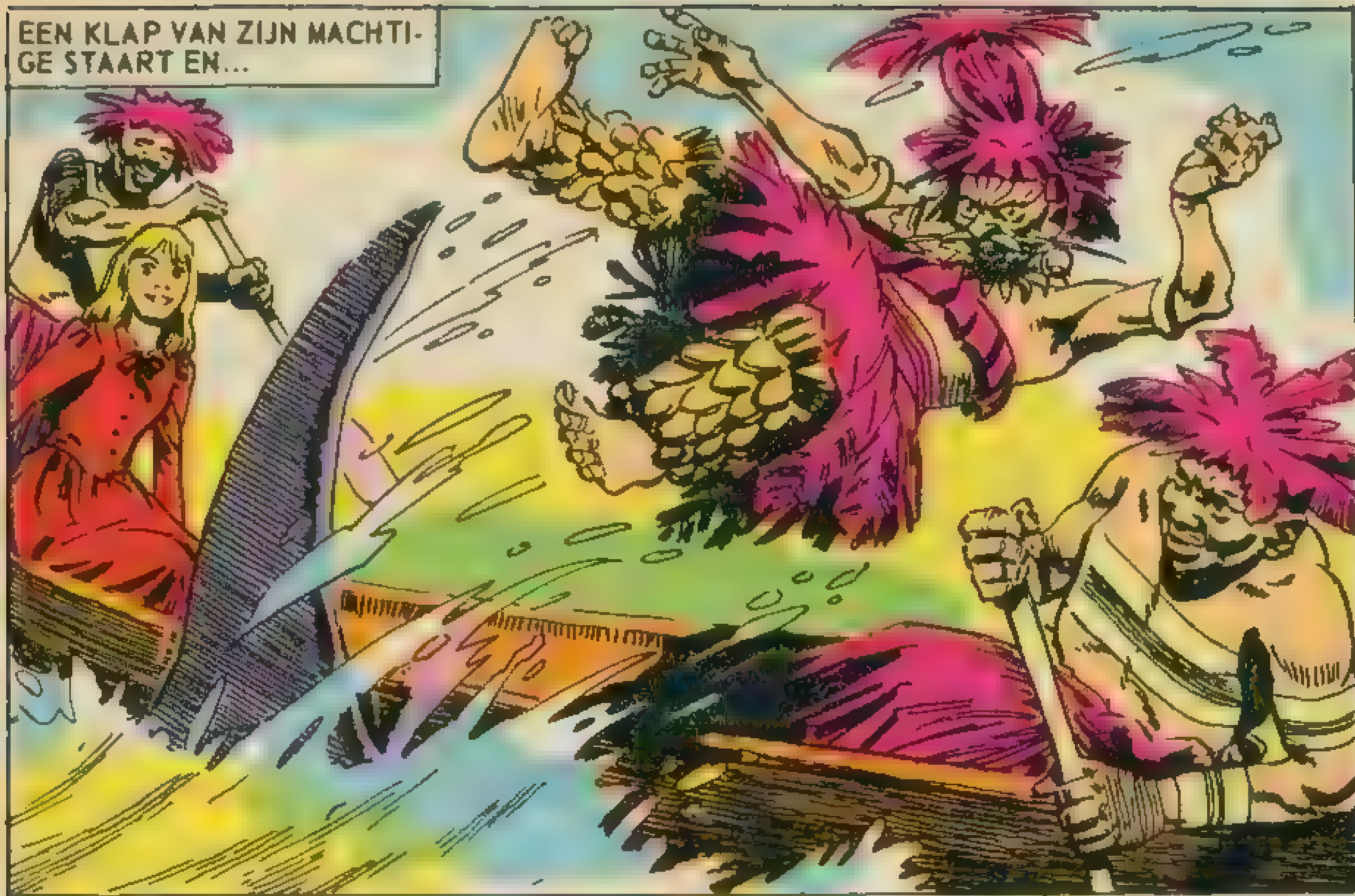

DIE LIEVE JACK IS ONS WEER TE HULP GEKOMEN. DAAR KUNT U NIET TEGENOP.
OEF!

JAN KOMT VEILIG AAN LAND!

ZE LIJKEN NOGAL OPGETOGEN. VOORLOPIG ZIJN ONZE MOEILIJKHEDEN VOORBIJ.

BLIJF IN DE BUURT, JACK. MISSCHIEN GOOIEN ZE JULIE OOK IN ZEE.

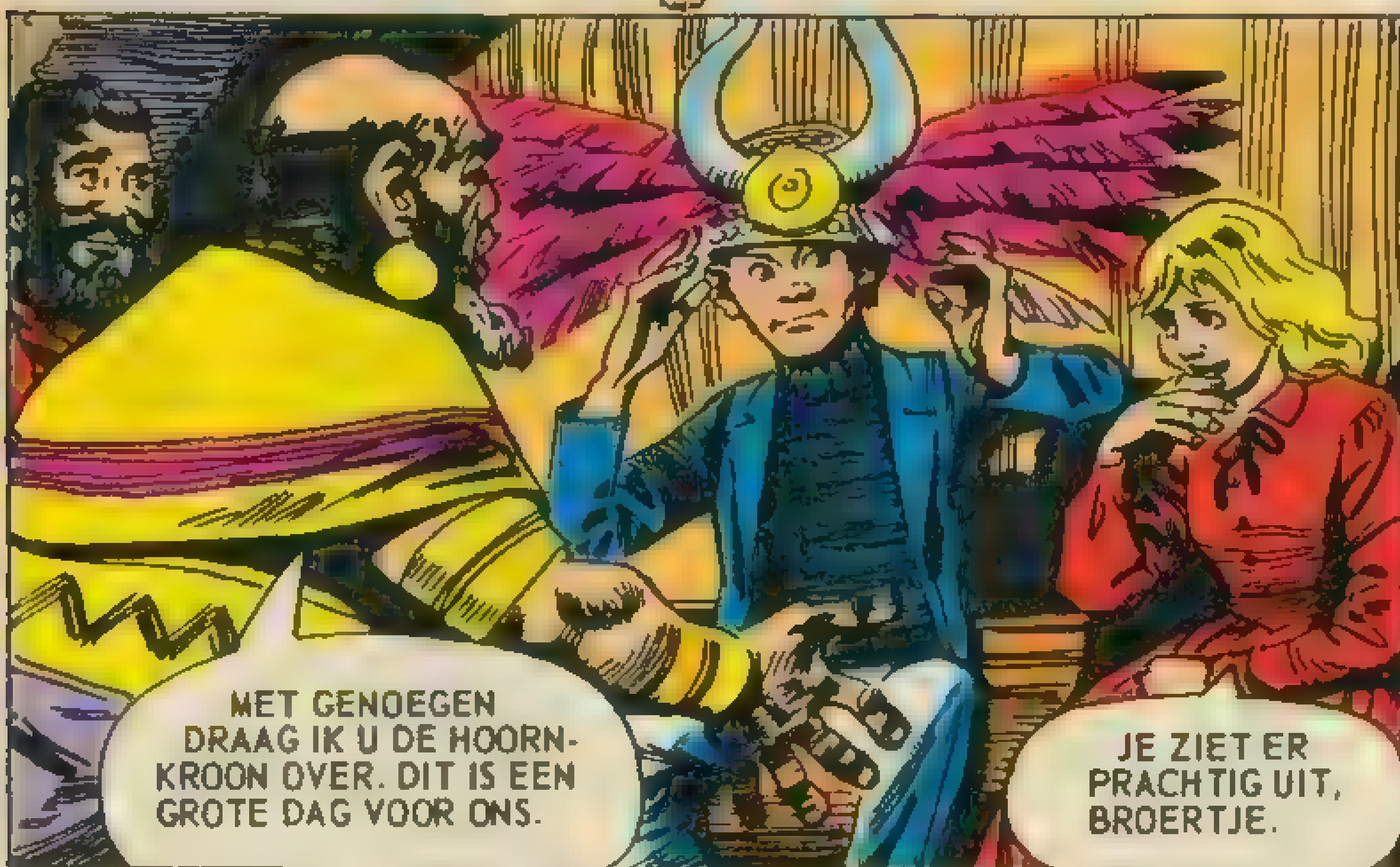

EVEN LATER ZWEMT DE DOLFIJN NAAR DE KANO VAN DE TOVENAAR.

EEN KLAP VAN ZIJN MACHTIGE STAART EN...

OOGLI IS WOEDEND ALS HIJ WORDT UITGELACHEN.

DE WATCHITI'S ZIJN OVERTUIGD. JULIE HOEFT NIET IN ZEE GEGOOID TE WORDEN. JAN EN JULIE ZIJN DE GOUDHARIGEN DIE VOORSPOED EN GELUK ZULLEN BRENGEN. IN EEN FEESTELIJKE OPTOCHT WORDEN ZE NAAR HET DORP GEDRAGEN.

NU ZULLEN DE WATCHITI'S JULLIE KRONEN TOT OPPERHOOFD.

MET GENOEGEN DRAAG IK U DE HOORNKROON OVER. DIT IS EEN GROTE DAG VOOR ONS.
JE ZIET ER PRACHTIG UIT, BROERTJE.

INTUSSEN SLUIPT DE TOVENAAR TERUG NAAR HET DORP.
IK ZAL NIET RUSTEN, VOORDAT IK WRAAK GENOMEN HEB.

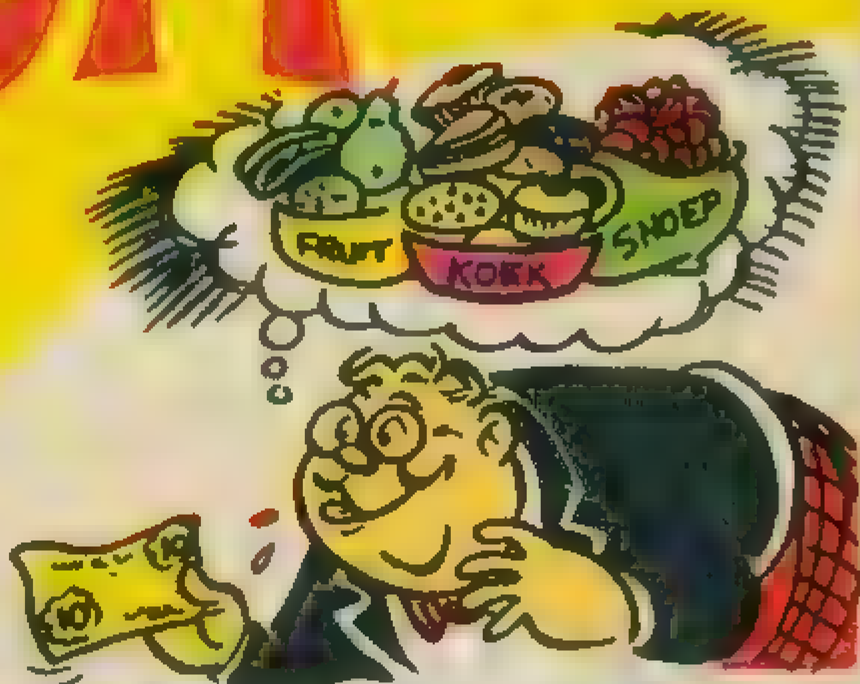

ALLES GOED EN WEL, MAAR WE KUNNEN HIER NIET EEUWIG BLIJVEN. DEZE MENSEN ZIJN VRESELIJK ACHTERLIJK
JIJ KUNT ZE VAN ALLES LEREN, JAN. HET ZIJN HEEL VRIENDELIJKE MENSEN, ALS JE ZE LEERT KENNEN.
MAAR WE MOETEN TOCH NAAR ONZE OUDERS!

DAAR KUNNEN WE ALLEEN KOMEN ALS WE HET SCHIP IN HANDEN HEBBEN. WILLY, WE MOETEN EEN PLAN MAKEN.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

HET WATER LOOPT BILLIE IN DE MOND ALS HIJ EEN BANKBILJET OP DE GROND VINDT.

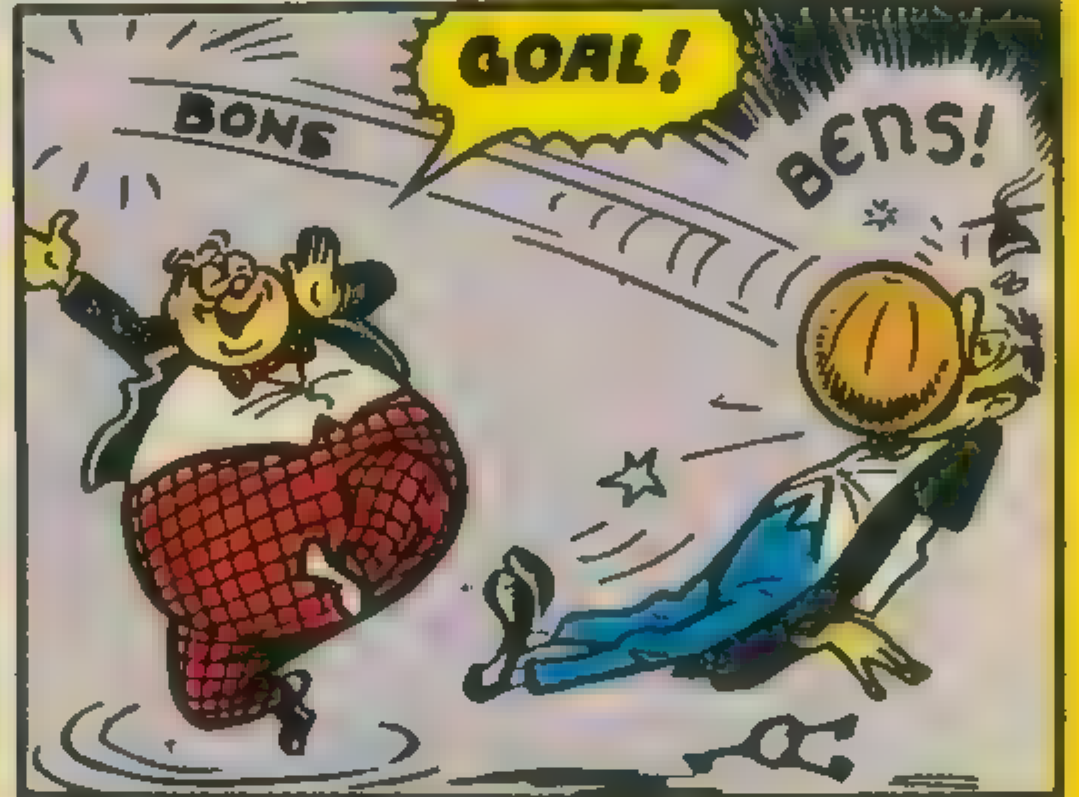

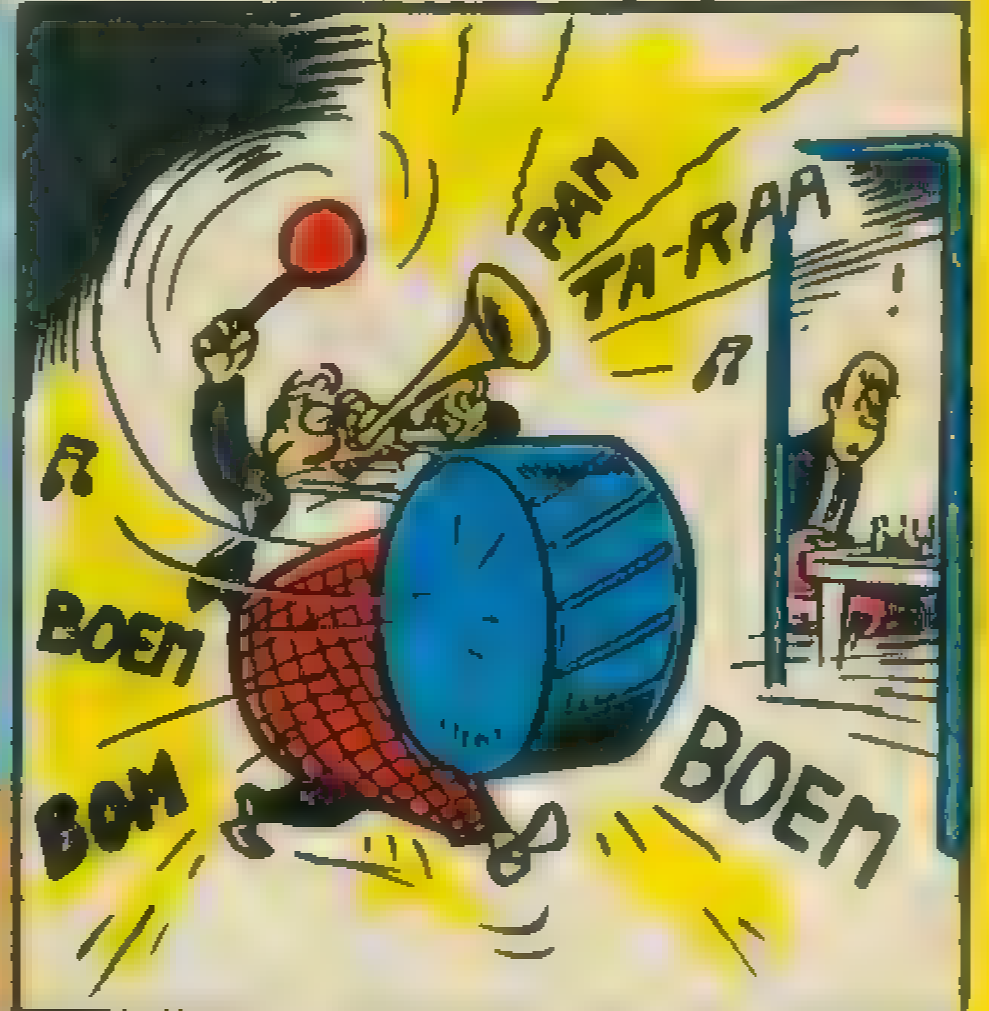

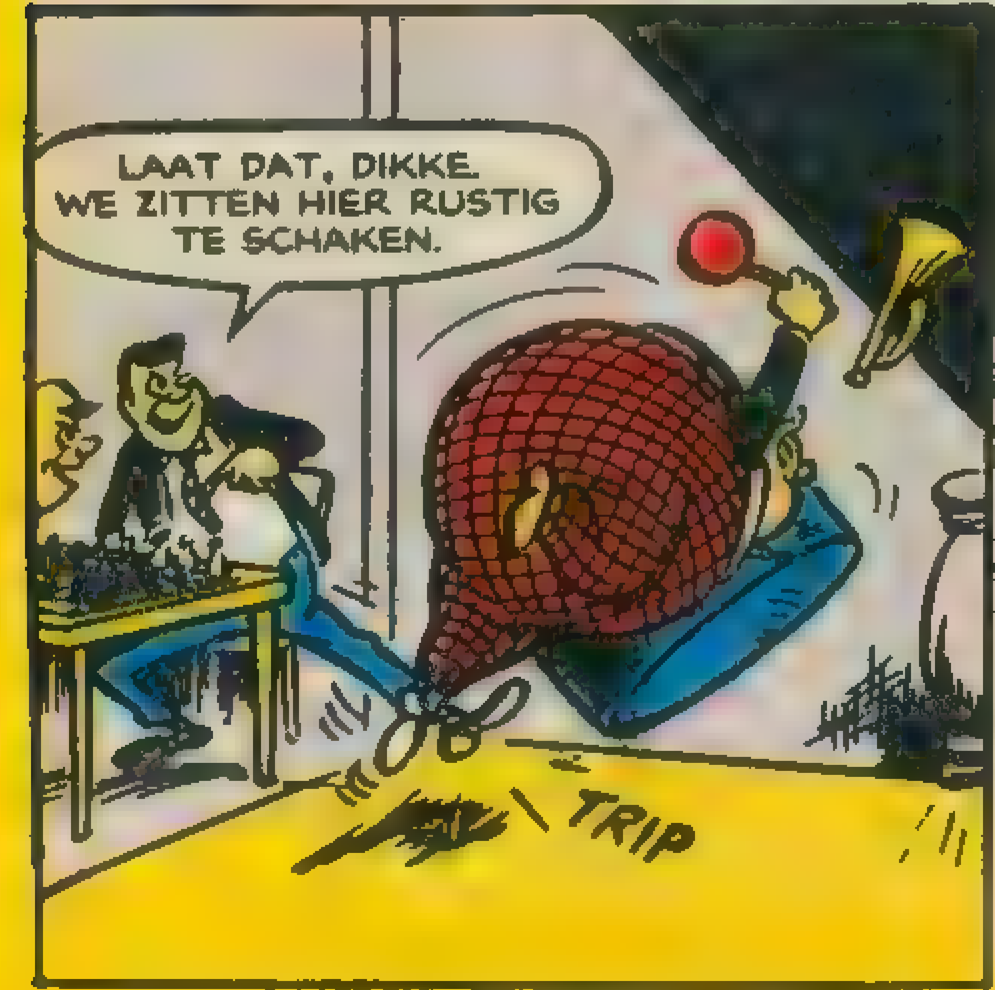

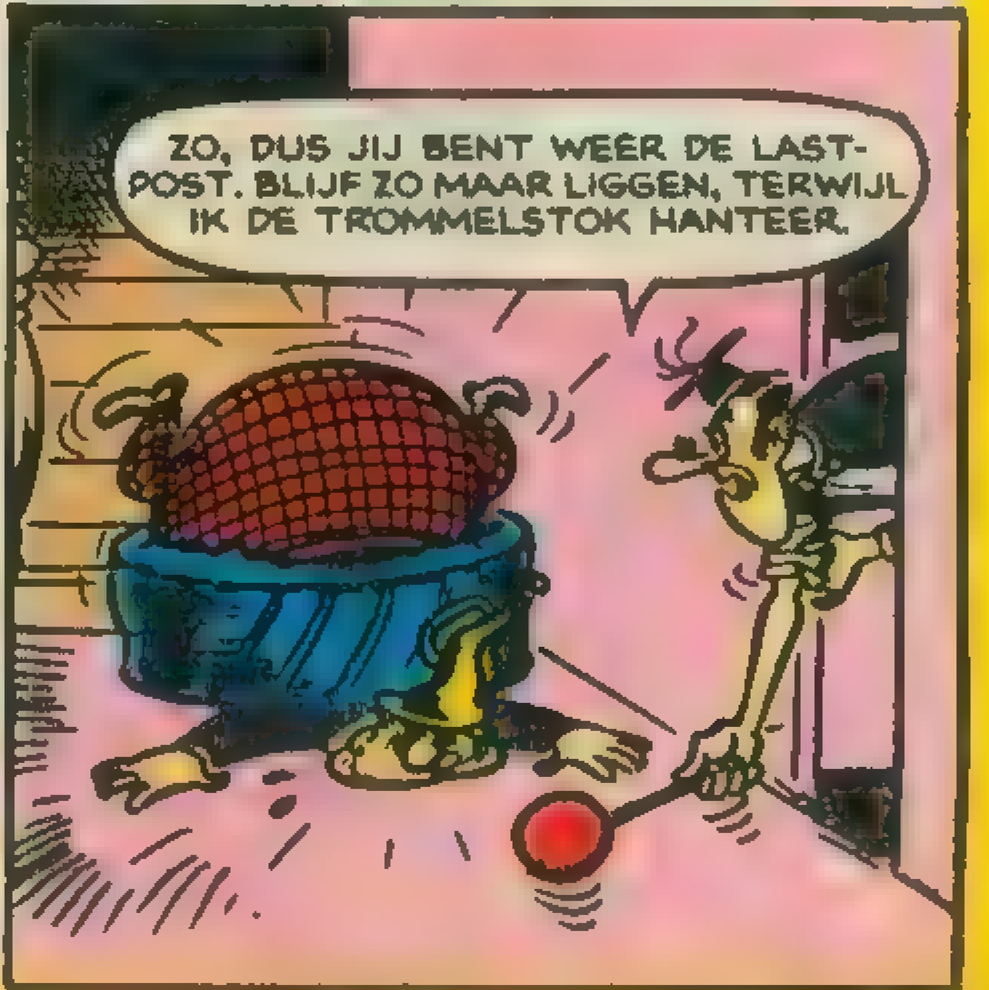

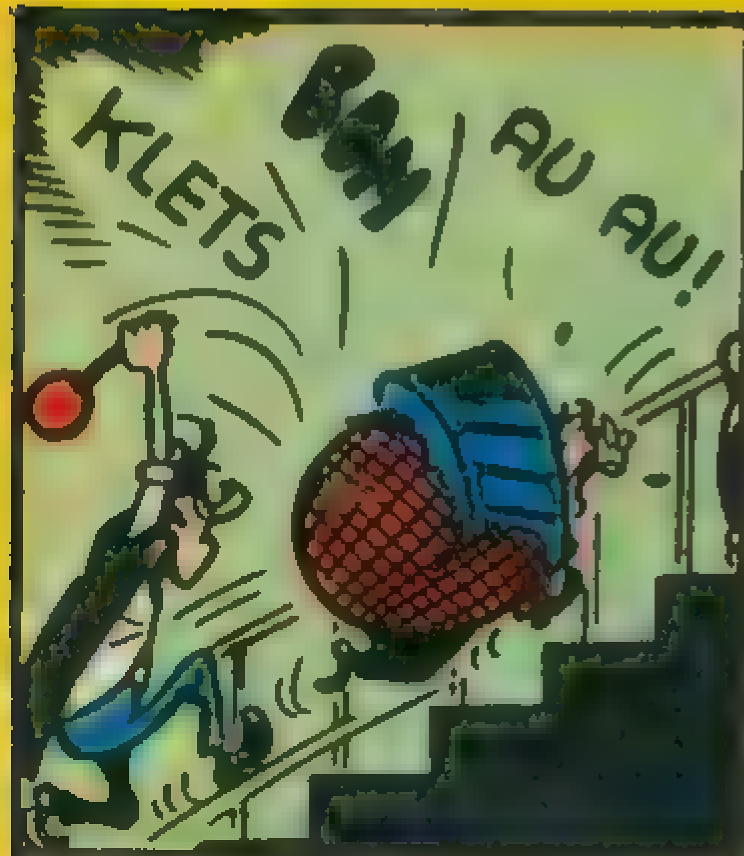

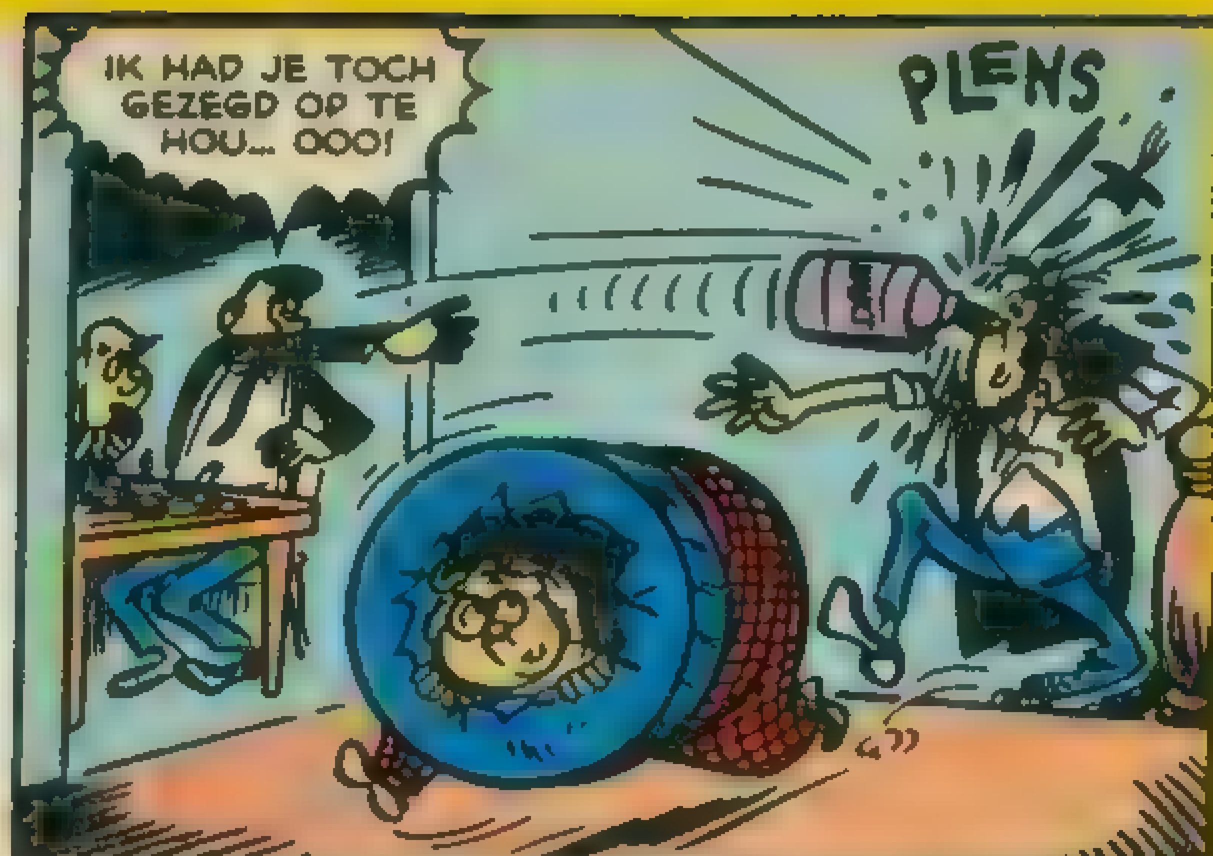

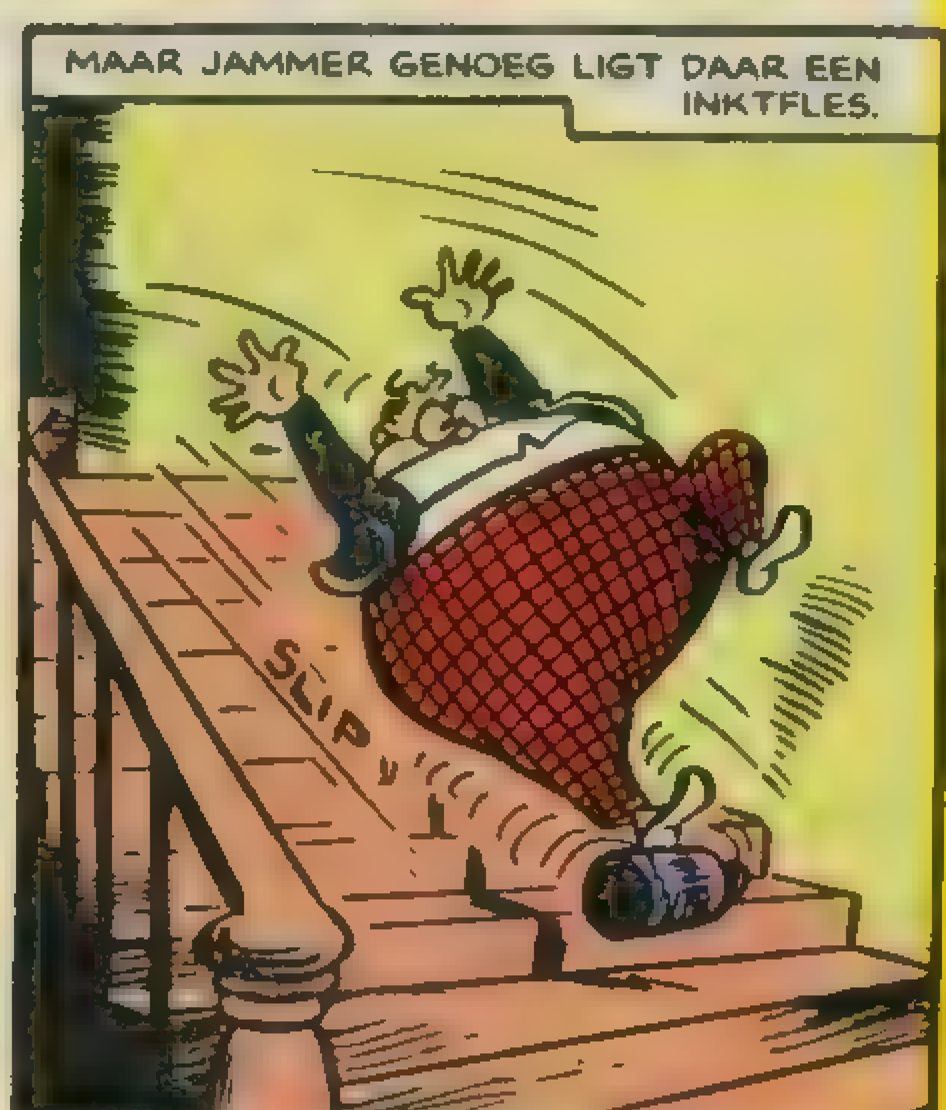

KLETS
BAM
AU AU!

DAAR KOMT BILLIE WEER AAN MET ZIJN TROM. IK ZAL HEM WELEENS EVEN...
BONG
BOM
BAM

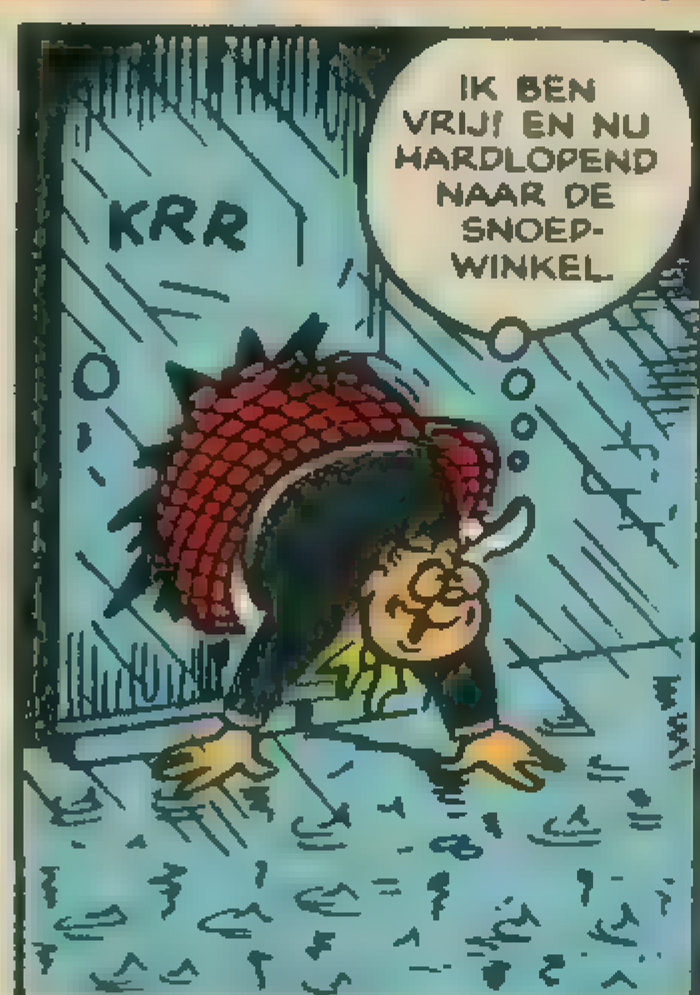

IK HAD JE TOCH GEZEGD OP TE HOU... OOO!
PLENS

MAAR IK HEB DE SLEUTELS. HAHA!
GA NAAR MIJN KAMER. DAAR SPREEK IK JULLIE NOG WEL.

DE KUST IS VRIJ. NU KAN IK RUSTIG NAAR BUITEN WANDELEN.

MAAR JAMMER GENOEG LIGT DAAR EEN INKTFLES.
SLIP

DAN ONTDEKT HIJ, DAT HIJ DE SLEUTEL HELEMAAL NIET NODIG HEEFT.
KRAAK

KRR
IK BEN VRIJ! EN NU HARDLOPEND NAAR DE SNOEP-WINKEL.

WAT IS DAT? EEN STUK VAN BILLIES BROEK MET EEN BANKBILJET IN DE ZAK.

HET NUMMER KLOPT MET DAT VAN HET ONTBREKENDE BANKBILJET UIT DE SCHOOLREISKAS. BILLIE HEEFT HET DUS GEVONDEN EN NIET AAN MIJ GEGEVEN.

OP DAT MOMENT KOMT BILLIE TOT DE ONTDEKKING DAT HIJ GEEN GELD HEEFT
SNOEP
IK HEB MIJN GELD VERLOREN.
DAT SMOESJE KEN IK. GEEN GELD, GEEN SNOEP. MIJN WINKEL UIT.
KOEK

LATER...
JÒ, WAAROM GA JE NIET NAAR BINNEN? HET IS GEEN PRETJE BUITEN.
BINNEN IS HET NIET VEEL BETER.
JONGENS SCHOOL

Kaartjes voor de metro haal je uit een automaat.

Tijdens de bouw was het een chaos, maar dat is nu voorbij.

In 1879 reed in Rotterdam voor het eerst een paardetram. Dat ging met een moordend vaartje van tien kilometer per uur. In 1905 verscheen de elektrische tram (snelheid veertig kilometer). Op 9 februari van dit jaar werd de metro in gebruik gesteld en hiervan ligt de snelheid op maximaal tachtig kilometer. Een hele overgang dus in negentig jaar tijd.

Rotterdam heeft nu zijn half-ondergrondse en half-bovengrondse stadsspoor, de metro, en het mag trots zijn op deze Nederlandse primeur. Voorlopig bestaat het complete net nog maar uit één lijn (bijna zes kilometer lang, waarvan ruim drie kilometer ondergronds of onder water) met zeven stations. De metro verbindt de stadshelft ten noorden van de rivier (rechter Maasoever) met de zuidelijke wijken (linker Maasoever) en in topuren kan hij per uur vijfendertigduizend mensen vervoeren (rijtijd: twaalf minuten). De treinen moeten daarvoor om de twee minuten rijden (op het ogenblik nog om de vijf en in de spitsuren om de drie minuten).

De Rotterdamse metro is een modern, soepel en tamelijk geruisloos vervoermiddel. Dat hebben we kunnen constateren toen we een tijdje voor de officiële opening een proefrit meemaakten. Ook de stations zijn in moderne, smaakvolle stijl opgetrokken. Het baanvak van de metro is voor het grootste gedeelte automatisch beveiligd. Langs de baan zijn geen veranderlijke signalen te vinden. De treinbestuurder krijgt zijn aanwijzingen over verandering van snelheid, remmen enzovoort door middel van signalen in zijn cabine. Vergeet hij het een of ander, dan grijpt de apparatuur automatisch in. Op het emplacement Hilledijk (waar zich ook de remise en de werkplaats bevinden) is de centrale post van de automatische beveiligingsinstallatie, vanwaaruit bij storing het hele net door treindienstleiders kan worden bediend.

Met de bouw van de metro is eind 1960 begonnen. Jarenlang is het in de stad een enorme chaos geweest, maar dat hadden de Rotterdammers er wel voor over. Hun geduld is nu beloond, want het uiteindelijke resultaat, de gloednieuwe metro, mag er zijn.

Deze reportage kwam tot stand in samenwerking met de R.E.T.
Foto's Jan Kerklaan

Een blik in de bestuurderscabine...

...in het passagiersgedeelte...

...en in een controlepost...

Hondestaart is er door drankhandelaar Potter op uitgestuurd om zijn aartsvijand Tecumseh, die zich schuilhoudt bij Brett thuis, onschadelijk te maken. Maar Tecumseh overwint hem in een gevecht van man tegen man.

BRETT! GELUKKIG DAT JE ER BENT.

WAT IS ER GEBEURD, SICAWEJA? IK ZAG INDIANEN.

LATER...

ALS JE ME OOIT IETS SCHULDIG BENT GEWEEST, TECUMSEH, DAN IS DIE SCHULD NU VEREFFEND. ALS JIJ HONDESTAART NIET OVERWONNEN HAD, ZOU HIJ MIJN HELE GEZIN WAARSCHIJNLIJK UITGEMOORD HEBBEN.

TUSSEN BROEDERS KAN ER GEEN SPRAKE ZIJN VAN SCHULD EN JIJ ZULT MIJN BROEDER ZIJN ZOLANG DE GROTE MANITOE MIJ LAAT LEVEN. NU MOET IK WEER OP WEG.

VEEL GELUK, TECUMSEH!

VAARWEL, BROEDER.

DE VOLGENDE MAANDEN BEREIKEN SLECHTS SCHAARSE BERICHTEN DE EENZAME HANDELSPOST VAN BRETT MACDONALD. MAAR UIT HET WEINIGE DAT MEN HOORT, IS OP TE MAKEN, DAT TECUMSEH, HET OPPERHOOFD VAN DE SHAWNEES, ZICH VOORTDUREND VERPLAATST.

VAN DE STREKEN ROND DE GROTE MEREN TOT DE BENEDENLOOP VAN DE MISSISSIPPI KLINKT ONOPHOUDELIJK ZIJN OPROEP TOT EEN INDIAANSE CONFEDERATIE.

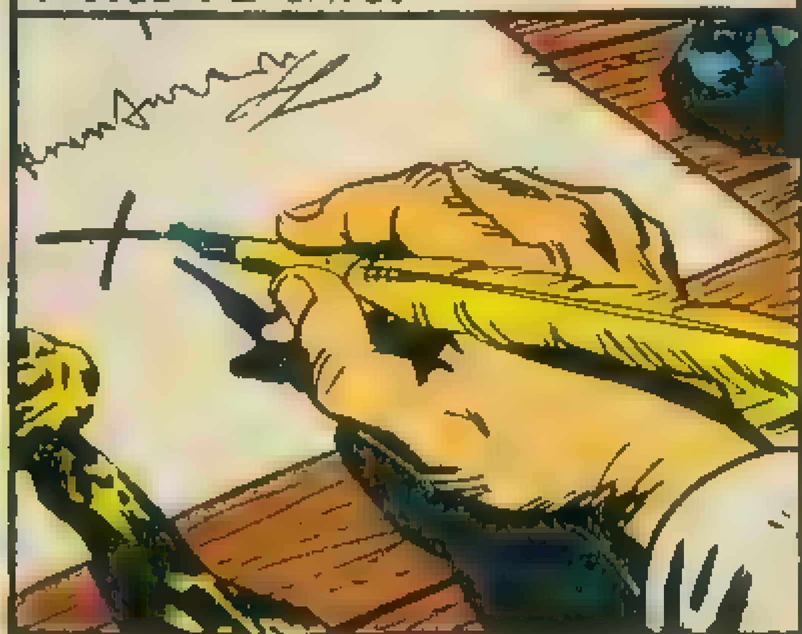
IN HET NOORDEN BIJ DE DELAWARES, DE OTTOWA'S EN DE KICKAPOOS. HET AANTAL VOLGELINGEN GROEIT STEEDS.

GROTE RIVIER

MAAR DRANKHANDELAAR POTTER ZIT OOK NIET STIL. OVERVLOEDIG DEELT HIJ KOOPWAAR EN VUURWATER UIT. AL SPOEDIG ZIJN VERSCHILLENDE STAMHOOFDEN BEREID HUN GEBIEDEN LANGS DE OHIO AF TE STAAN.

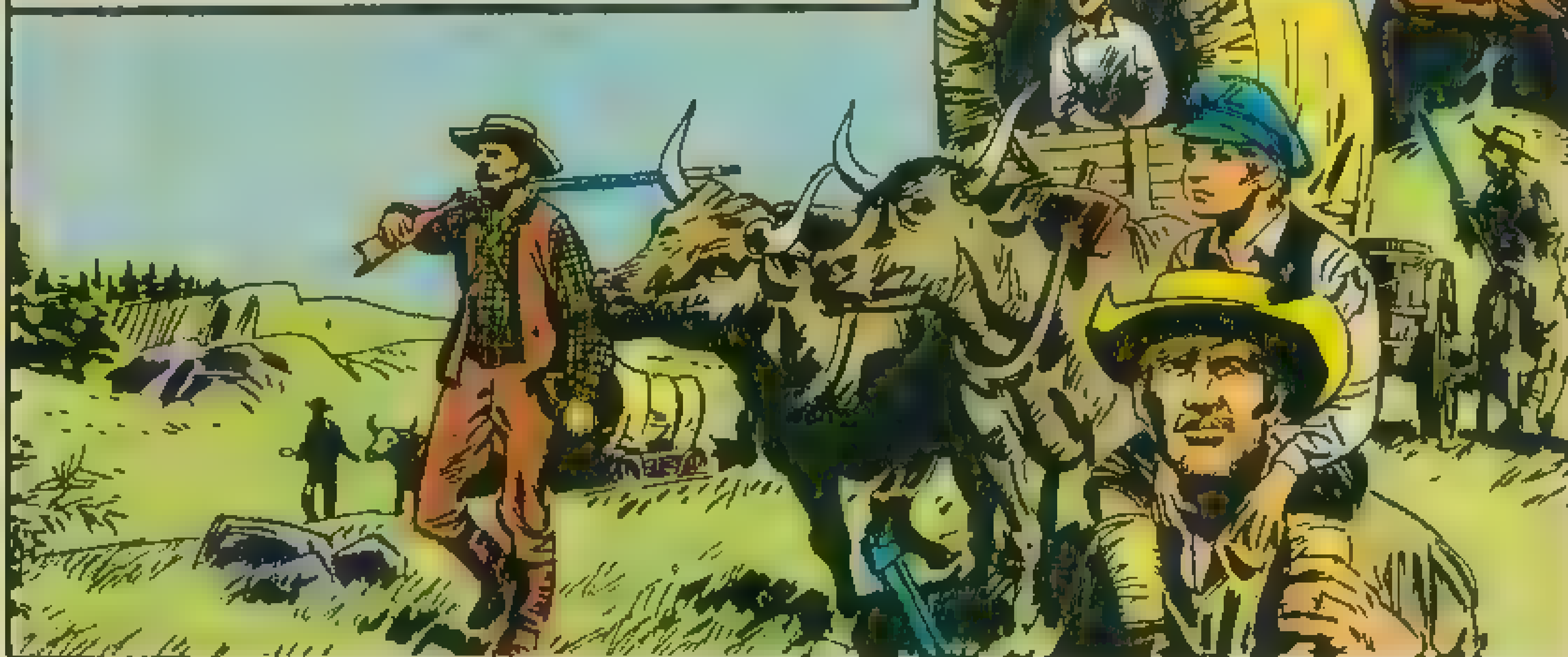
ZIJ ONDERTEKENEN MET EEN KRUIS EEN DOCUMENT WAARVAN ZIJ DE BETEKENIS NAUWELIJKS BEGRIJPEN EN ZO OPENEN ZE VOOR DE BLANKEN DE DALEN LANGS DE OHIO.

EN DE KOLONISTEN KOMEN, AANGELOKT DOOR POTTERS BENDE. DEZE BELOOFT GROND AAN IEDER DIE EEN GEWEER EN EEN SCHOP HEEFT.

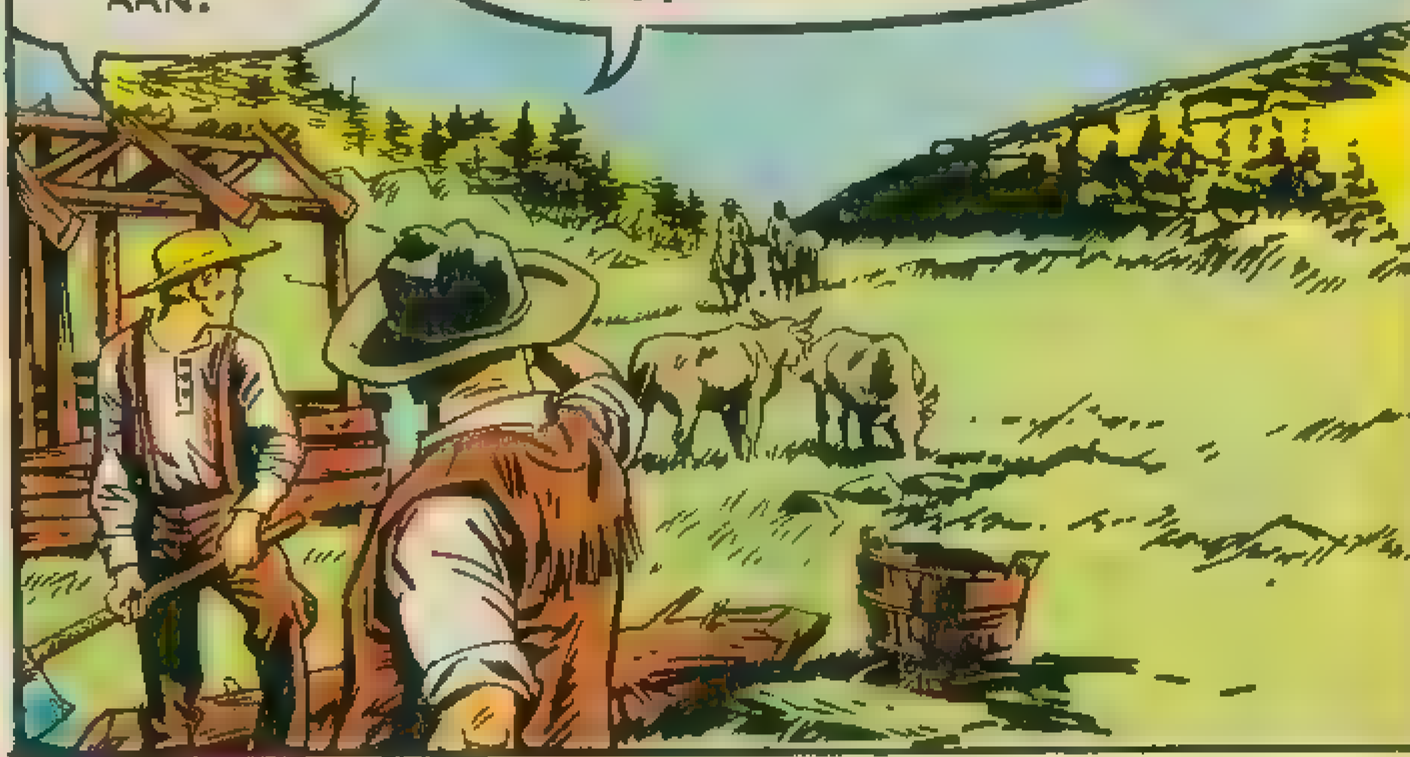

ZE KOMEN IN DROMMEN. VOOR ALLERHANDE DINGEN HEBBEN ZIJ VEEL GELD OVER EN DE ZAKEN VAN POTTER GAAN BEST.

OP EEN MORGEN IN DE HOGER GELEGEN STREKEN...

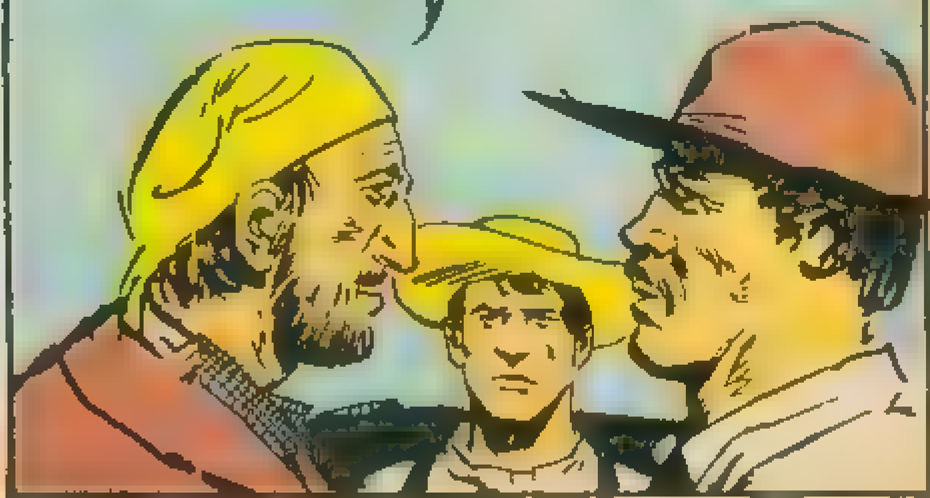

„Raneb! Wat fijn dat je al vrij bent!"

best even wachten om te horen hoe het afloopt. Toen wij de autoriteiten op de hoogte hadden gesteld, bleven we daar rustig zitten tot er bericht kwam dat Sekmen, Wah en Belzar gearresteerd waren. We liepen zo vlug mogelijk naar huis, maar toen waren Neferoe en jij verdwenen. We begrepen niet waar jullie heen gegaan konden zijn. Moeder was echt ongerust. Maar toen kwamen jullie gelukkig thuis met Khonsoe. Nou, dat was nieuws, zeg, dat die Sabni had bekend de vierde man te zijn. De grote onbekende met de mantel."

Even bleef het stil. Alle drie waren ze bezig met hun eigen gedachten. Toen zei Baki bewonderend: „Ik begrijp niet, waar je de moed vandaan hebt gehaald om in het donker naar de Vallei van de koningen te gaan, Kamosi. En ik begrijp nog minder, hoe mijn kleine zus jou heeft durven volgen."

„Het leek me de enige oplossing," zei Kamosi eenvoudig. „Ik had het gevoel dat ik de schutters móést waarschuwen. En de hele tijd wist ik dat ik gevolgd werd. Maar ik kon geen moment vermoeden dat het onze dappere Neferoe was."

Het meisje glimlachte gevleid. „Ik kwam ons huis uit, net toen jij door de poort ging, Kamosi," zei ze. „Ik riep je nog na, maar ik denk dat je me niet hoorde. Ik begreep meteen waar je naar toe wilde gaan. Daarom volgde ik je."

„Maar waarom riep je dan niet nog eens? Dan had ik geweten dat jij achter me aan zat."

„Ik was bang dat je me naar huis zou sturen," lachte het meisje. „Ik wilde niet naar huis gaan en jou daar in die wildernis achterlaten. Weet je, ik wist eigenlijk al zeker dat een van de twee vrienden van je broer de vierde man moest zijn."

Kamosi keek haar bewonderend

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES

ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

HOOFDSTUK XVIII

HET EREGOUD

De volgende ochtend zaten de drie kinderen met elkaar in de tuin te ontbijten. Het was heerlijk koel.

Baki en Kamosi hadden meteen nadat ze wakker waren geworden, een duik in de vijver genomen en de schat van de farao naar boven gehaald. Nu stond het mandje bij hun voeten te drogen.

Kamosi keek even op van zijn ontbijt en hij lachte vrolijk naar zijn vriendinnetje en vriend. „Nou, als ik gisteravond in de Vallei van de koningen had geweten dat Sekmen, Wah en Belzar veilig achter slot en grendel zaten, had ik me heel wat plezieriger gevoeld. Ik was er zo zeker van dat ze me achtervolgden. Misschien niet alle drie, maar toch zeker wel een van hen. En nu blijkt het dat ze toen al lang gevangen waren genomen!"

„Ja, dat was de rede waarom vader en ik zo laat naar huis terugkeerden," verklaarde Baki. „We dachten, nu wij toch in het paleis zijn, kunnen we

aan. „Maar wist je dan ook wie van de twee het was? Wist je dat je Khonsoe kon vertrouwen? Hij had toch ook de vierde man kunnen zijn?"

„Eerst wist ik inderdaad niet of het nu Khonsoe of Sabni zou zijn. Maar wel wist ik dat ze het niet beiden konden zijn. En als de een schuldig was, dan was de ander natuurlijk onschuldig."

„Maar hoe ben je er dan achter gekomen wie het was?"

„Al de tijd dat ik je achterna zat, heb ik erover gepiekerd," vertelde Neferoe. „Ik probeerde me alles te herinneren wat jij over de twee vrienden van je broer had verteld. Je had

Khonsoe beschreven als een ernstige man, die veel hart had voor zijn werk, en verder sober leefde. Dus waarom zou hij zo iets doen? En daar stond dan tegenover dat je over Sabni had verteld, dat hij zo van mooie dingen hield en van lekker eten. Dat hij een type was van: niets beter dan een goed leven. En dat hij meer geld uitgaf dan een schutter verdiende. Bovendien wilde Sabni jou terugsturen naar Boebastis, terwijl Khonsoe het goedvond dat je hier bleef."

De jongen knikte. Neferoes gedachtengang was heel logisch geweest.

„En weet je nog die avond dat je bezig was mensen met dieren te vergelijken?" ging Neferoe verder. „Toen vergeleek je Khonsoe met een valk, een dappere, edele vogel. Maar voor Sabni wist je niets te bedenken. Ik vond dat dit op iets geheimzinnigs moest wijzen. Die man toonde zich waarschijnlijk niet zoals hij in werkelijkheid was. Maar het echte bewijs van Khonsoes onschuld bedacht ik wat later. Ik herinnerde me, dat hij in de winkel van Sekmen was geweest en gezien had dat jij daar werkte."

Kamosi keek het meisje verwonderd aan. „Dat begrijp ik niet. Waarom is dat een bewijs van de onschuld van Khonsoe?"

„Dat is toch zo moeilijk niet? Sekmen is er nooit achtergekomen dat jij een broer bent van Raneb. Als hij dat had geweten, had hij je geen tel in zijn winkel willen hebben. Maar Khonsoe wist wie jij was en hij zag je daar werken. Nu, als hij iemand van die bende was geweest, had hij toch onmiddellijk Sekmen gewaarschuwd!"

„Natuurlijk!" riep Kamosi uit, „je bent een slim meisje, Neferoe. Ja, Sabni was gisteravond verschrikkelijk verbaasd, toen hij hoorde dat ik bij Sekmen had gewerkt. Als hij het had geweten, had hij beslist Sekmen gewaarschuwd. Khonsoe vertelde niets. Hij was zelf ook bezig uit te zoeken wie de dader van de berovingen was."

Het meisje knikte. „Toen ik dus gisteravond Khonsoe herkende aan zijn valkegezicht, wist ik dat ik hem kon vertrouwen. Ik vertelde hem wie ik was en dat ik jou had gevolgd. En ik zei ook, dat ik er zeker van was dat Sabni de vierde man van de bende was. Hij keek niet erg verwonderd. Hij vertelde me dat jij juist je verhaal had gedaan en dat hij tot dezelfde conclusie was gekomen. Toen zijn we heel stil achter jullie geslopen en hebben jullie gesprek afgeluisterd. We hoorden, hoe Sabni jou bedreigde. Dat vond Khonsoe het goede moment in te grijpen."

Tey kwam naar de kinderen toe. Ze lachte vriendelijk. Ze had haar mooiste jurk aan met prachtig geperste plooien en op haar hoofd droeg ze haar fraaiste pruik. „Ik wil jullie niet haasten, kinderen," zei ze, „maar jullie moeten wel een beetje opschieten, hoor. We zullen al gauw weg moeten om op tijd bij de farao in het paleis te zijn."

Kamosi nam de mand met sieraden en samen met Baki ging hij het huis binnen om zich te kleden voor de ontvangst bij koningin Hatsjepsoet. Toen ze na een poosje keurig gekleed naar buiten kwamen, zaten Tey en Amosi al in hun draagstoel, terwijl een tweede draagstoel klaarstond voor de drie kinderen.

En daar zat hij nu, hij, Kamosi van Boebastis, in een draagstoel op weg naar het koninklijk paleis. Hij zou ontvangen worden door de farao, door hare majesteit koningin Hatsjepsoet. Hij keek even naar het mandje sieraden bij zijn voeten. Wat een geluk dat ze die hadden kunnen redden. Dadelijk mocht hij ze aan de farao teruggeven.

Neferoes kwetterende stemmetje onderbrak zijn gedachten. „Heb je er al eens aan gedacht, Kamosi," zei ze, „dat Mmyoe er de oorzaak van is dat Baki en ik hier in de draagstoel zitten op weg naar het paleis? Als jij geen medelijden met het poesje had gehad en het niet aan mij had gegeven, zouden we elkaar nooit gekend hebben."

„Ja, dat is zo," lachte Kamosi.

Al pratend bereikten ze de poort van het paleis. Ze werden onmiddellijk toegelaten. Wat een verschil met die andere keren, dacht Kamosi. Toen werd hij niet zo vriendelijk ontvangen!

Bij het paleis aangekomen zag Kamosi twee mannen bij de ingang op wacht. Het waren schutters, gekleed in uniform. Zijn hart begon wild te hameren toen hij ze herkende. De ene was Khonsoe en de andere was. . . zijn broer Raneb! Raneb was vrij!

Zodra de slaven de draagstoel lieten zakken, nog voordat de stoel op de grond stond, sprong Kamosi eruit en rende op zijn broer af. „Raneb!" riep hij en hij straalde van geluk en opwinding, „Raneb, wat fijn, dat je al vrij bent!"

„Dat heb ik aan jou te danken, kleine broer," antwoordde Raneb en hij greep Kamosi bij zijn schouder en schudde hem hartelijk door elkaar.

Kamosi bloosde van trots en blijdschap. Opeens dacht hij eraan dat zijn nieuwe vrienden geduldig achter hem stonden te wachten. „Raneb," zei hij, „je moet eerst kennismaken met mijn vrienden. Ik heb bij ze mogen logeren en ze hebben me met alles geholpen." Hij stelde zijn broer voor aan Tey, Amosi, Neferoe en Baki. Toen herinnerde hij zich opeens het mandje met juwelen. „De schat," riep hij uit. „Ik heb de mand met de sieraden in de draagstoel laten staan."

„Wat een geluk dat ik ze niet heb laten staan," lachte Baki. „Ik heb ze meegenomen, hoor." Hij gaf het mandje aan Kamosi. „Neem jij ze maar. Jij mag ze aan de farao teruggeven, want jij hebt het grootste aandeel gehad in de opsporing."

Kamosi pakte het mandje van zijn vriend aan. „We dachten eigenlijk dat we jouw terechtzitting moesten bijwonen, Raneb," zei hij tegen zijn broer. „Hoe komt het dat ze je zonder verdere rechtspraak hebben vrijgelaten?"

„Die zitting zou helemaal overbodig zijn," antwoordde Raneb. „Tenminste, een zitting voor mij. De boeven hebben hun aandeel in de beroving al bekend en dat was dus het bewijs van mijn onschuld. Daarom werd ik meteen vrijgelaten. De zaak van de vier heren zal later voorkomen. Misschien moeten wij er wel als getuigen bij aanwezig zijn."

„Ik betwijfel het," zei Khonsoe. „Ik heb horen vertellen dat de farao de zaak zo stil mogelijk wil houden nu de sieraden terecht zijn en de boeven gevangen zijn genomen. Daar heeft zij een bepaalde reden voor."

Amosi keek naar de schutter. „Zit haar stiefzoon hier ook al achter?"

Khonsoe knikte. „Volgens de geruchten wel. Het schijnt dat de rovers niet de hele buit hadden mogen behouden. Een paar sieraden hadden dienst moeten doen om farao's stiefzoon te helpen aan de macht te komen. Als dit werkelijk waar is, wil de farao dat er verder niets bekend wordt over deze nare gebeurtenis. Ze wil voor de zoveelste keer haar stiefzoon beschermen. Het is mogelijk dat de rovers niet naar de mijnen worden gestuurd als gevangenen, maar dat ze worden verbannen."

Kamosi dacht even over de woorden van Khonsoe na. Verbannen! Misschien was het wel beter dan werken in de mijnen, maar hij kon zich niets ergers voorstellen dan weg te moeten uit het land.

Khonsoe hief even zijn hand om de aandacht van iedereen te vragen. „De vizier komt er aan."

De vizier was gekleed in het eerbiedwaardige kostuum van zijn ambt. „De farao is gereed u allen te ontvangen."

Kamosi keek nieuwsgierig om zich heen, toen de vizier hen voorging naar de grote zaal, het hoofdvertrek van het paleis. Grote pilaren, helemaal ingelegd met goud, reikten tot het plafond. Op de muren waren schilderingen van wilde eenden die uit moerassen opvlogen, van prachtige lotusbloemen en van vogels en vlinders die rond fleurige bloemen fladderden.

Aan het eind van de zaal zat de farao op haar troon onder een baldakijn. Ze droeg haar staatsiekleed. Op haar hoofd had ze de rood en witte dubbele kroon van de Twee Landen en in haar handen hield ze een staf. Naast haar stonden de waaierdragers, de lijfgarde, en een aantal vooraanstaande personen opgesteld. Maar Kamosi had alleen maar oog voor de farao.

„O, machtige Hatsjepsoet, koningin

Toen koningin Hatsjepsoet de keten om zijn hals deed, keek Kamosi haar aan.

De schatten van de farao

van de Twee Landen, draagster van de dubbele kroon, grote farao, die voor altijd leeft," begon de vizier, „ik heb uw orders gehoorzaamd en hier breng ik voor u Raneb en Khonsoe, twee van uw schutters, Baki en Neferoe, de kinderen van uw klerk Amosi, en Kamosi uit Boebastis, broer van Raneb."

Hatsjepsoet zat waardig rechtop op haar troon. Haar gezicht toonde niets van haar gevoelens. Ze bewoog even haar hoofd om te tonen dat ze de woorden van de vizier had verstaan. Toen zei ze: „Breng mijn trouwe onderdanen naar voren."

Het gezelschap volgde eerbiedig haar bevel op en knielde neer voor de trap die naar de troon leidde.

„U kunt opstaan," klonk de stem van de farao. „Hebt u de sieraden meegebracht?"

Kamosi slikte even. Het leek wel of zijn tong vastzat en zijn keel was zo droog! Hij wilde zo graag iets zeggen, maar hij kon het eenvoudig niet. Er wilde geen klank uit zijn keel komen. Daarom keek hij de farao eerbiedig aan, knikte met zijn hoofd en hield het mandje omhoog.

„Heel goed. Geef het maar aan de vizier."

De vizier kwam naar voren en nam het mandje van Kamosi over.

„Luister nu naar hetgeen ik te zeggen heb," zei de farao. „U hebt zich allemaal trouwe en dappere onderdanen betoond door u in te zetten voor mij en voor de ziel van mijn vader. Hiervoor zult u onderscheiden worden. Wilt u om beurten op mijn troon komen en het eregoud in ontvangst nemen."

Kamosi trilde van opwinding. Het eregoud! Dat was de koninklijke gouden keten die een farao kon uitreiken als teken van eer. Slechts weinig mensen ontvingen deze hoge onderscheiding.

„Raneb van Boebastis en Khonsoe van Elefantine," zei de farao, „jullie zijn op het ogenblik schutters in mijn leger." Toen de twee schutters bogen om de ketenen in ontvangst te nemen, ging Hatsjepsoet verder: „Omdat jullie zo duidelijk blijk hebben gegeven van jullie trouw, zullen jullie een plaats krijgen bij mijn persoonlijke lijfwacht."

Dit was goed nieuws om thuis in Boebastis te vertellen, dacht Kamosi, die opeens heel erg naar zijn ouders verlangde. Wat zouden zijn vader en moeder blij en trots zijn! Hij keek naar het gezicht van zijn broer. Hoewel Raneb heel ernstig keek, zag Kamosi, hoe verschrikkelijk gelukkig zijn broer met die promotie was.

„Baki, zoon van Amosi," zei Hatsjepsoet. Baki sprong bijna omhoog toen hij zijn naam hoorde noemen. Maar hij kon zich gelukkig op het laatste moment nog beheersen en rustig beklom hij de treden van de troon. Hij knielde eerbiedig voor de farao neer.

„Jij bent op de opleidingsschool voor klerken en je zou graag in je vaders voetsporen willen treden. Als je zover bent, dan is er hier in het paleis een plaats voor jou vrij."

„Neferoe, dochter van Amosi," ging Hatsjepsoet verder. Toen ze de gouden keten om de hals van het meisje legde, zei ze vriendelijk: „Jij bent een meisje, beste kind, dus ik kan jou geen plaats aanbieden als klerk of soldaat. Maar je moet spoedig eens naar het paleis komen en kennis maken met mijn eigen dochters. Het land van Kemi is net zo trots op zijn dappere, trouwe dochters als op zijn zoons."

„Kamosi van Boebastis." Kamosi hoorde vol trots hoe de farao hem riep. Het leek wel of hij slaapwandelde toen hij de treden van de troon beklom. En de stem van de farao scheen van heel ver te komen, toen hij haar hoorde zeggen: „Je bent een dappere jongen en een ware zoon van Kemi. Je hebt je trouw en moed bewezen, zowel aan je broer als aan je koningin. Die trouw dient beloond te worden."

Toen koningin Hatsjepsoet de keten om zijn hals deed, keek Kamosi haar aan. Tot zijn verbazing zag hij een weemoedige uitdrukking op haar gezicht. Maar die uitdrukking verdween meteen weer. De koningin had snel weer het masker opgezet dat haar gevoelens verborg. Toch meende Kamosi nog iets van tederheid in haar ogen te zien. Zijn eigen moeder kon precies zo naar hem kijken als ze trots op hem was.

„Als je de school hebt afgelopen en de juiste leeftijd hebt bereikt," zei ze, „dan moet je maar naar Thebe terugkomen. Er zal voor jou een plaats zijn bij mijn schutters."

Even later gaf zij te kennen dat het gezelschap kon vertrekken. Heel rustig en waardig verlieten ze de zaal, maar zodra ze buiten in de tuin waren, begonnen ze allemaal opgewonden te praten. De een was nog gelukkiger dan de ander.

„En, Khonsoe, oude vriend," riep Raneb, „hoe vind je het om bij de lijfwacht van de farao te komen? Nu behoeven we geen wacht meer te staan bij de poorten en we behoeven niet meer door het zand te sloffen in de Vallei van de koningen. Van nu af aan behoeven we alleen maar de farao te beschermen."

De ogen van Khonsoe straalden van geluk. „Het is de grootste eer die me te beurt had kunnen vallen, beste vriend. Het is een positie die voor weinigen is weggelegd."

„En stel je voor," riep Baki uit, „er is mij nu al een plaats in het paleis beloofd. Is dat niet geweldig, vader?" Hij keek zijn vader trots aan.

Lachend streek Amosi zijn zoon over het hoofd. „Dat zal wat worden," zei hij. „Over een poosje zullen we allebei koninklijke klerken zijn."

„En ik zal worden uitgenodigd bij de prinsessen," zei Neferoe verlegen. „Ik hoop maar dat ze me aardig zullen vinden."

„Natuurlijk zullen ze dat," verzekerde haar moeder. „Dat kan toch niet anders!"

„Ik vind dat we er een feestje van moeten maken," zei Amosi. „Jullie moeten allemaal met ons mee naar huis gaan." Speurend keek hij uit naar de dragers van zijn stoelen.

Toen ze naar de draagstoelen wandelden, zei Neferoe spijtig tegen Kamosi: „Baki en ik zullen je echt missen als je terug bent in Boebastis."

„Maar ik ben nog niet weg," zei Kamosi blij, toen hij opeens bedacht dat hij nog meer dan een week in Thebe kon blijven, voordat hij met Inyotef naar huis zou varen. Hij had ook nog tijd genoeg om een paar mooie cadeautjes voor zijn zusjes te kopen.

Hij lachte tegen Neferoe. „Mijn vakantie begint pas, hoor." Toen streek hij met zijn vingertoppen langs de gouden keten die om zijn nek hing. Het eregoud, dat de farao hem persoonlijk had omgehangen.

„En je vergeet nog iets, Neferoe," ging hij verder. „Over een week ga ik terug naar huis, maar later kom ik weer naar Thebe. Dan zal ik schutter zijn in het leger van de farao. Ik hoop jullie dan heel vaak te zien."

Weer beroerden zijn vingers de keten, toen hij mompelde: „Er zal voor mij een plaats zijn bij de schutters. Dat heeft koningin Hatsjepsoet zelf beloofd. Dat ze eeuwig mag leven."

EINDE

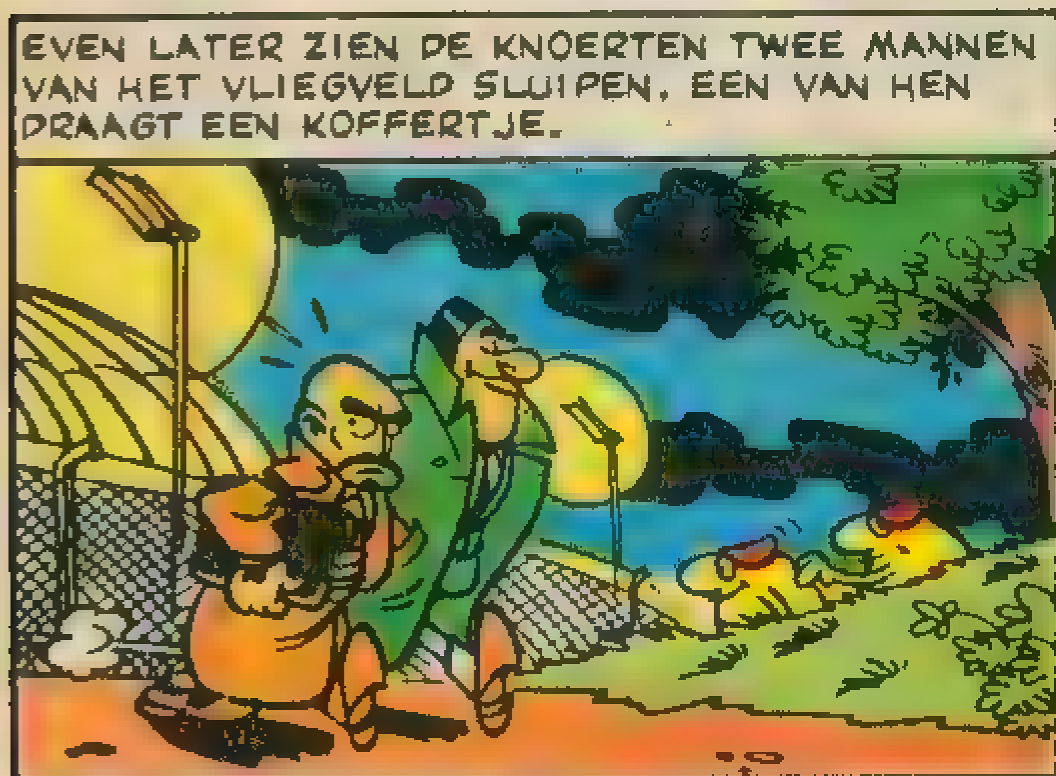
Bi-Bip
VAKANTIEMANIE

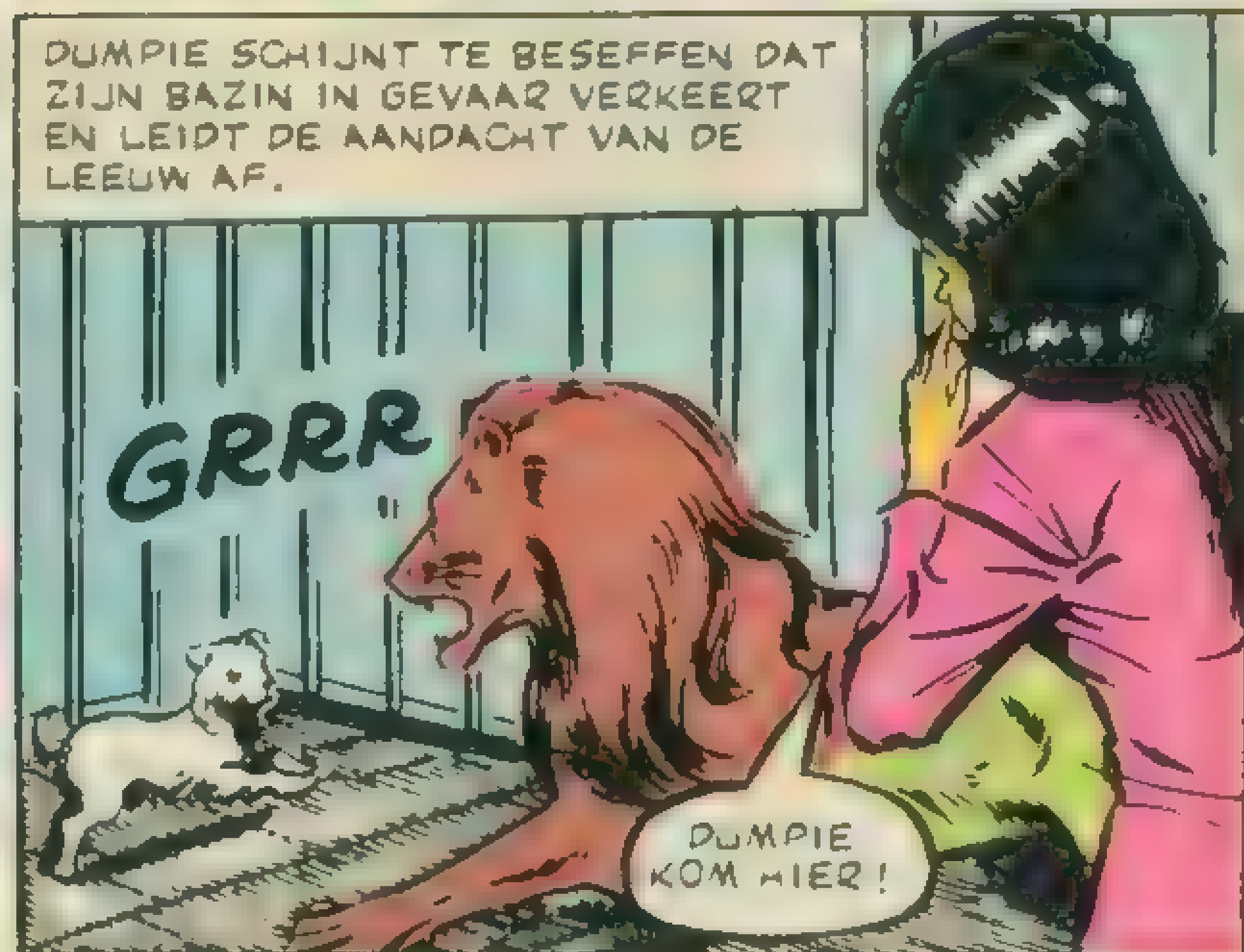
DE AVONTUREN VAN SUSAN

SUSAN MOEST OP BEVEL VAN DE KONING HET LAND VERLATEN, MAAR ZE HEEFT BESLOTEN TE BLIJVEN OM HAAR ONSCHULD TE BEWIJZEN. ZE KOMT BIJ EEN CIRCUS, WAAR HAAR HOND DUMPIE DE LEEUWEKOOI BINNENGAAT.

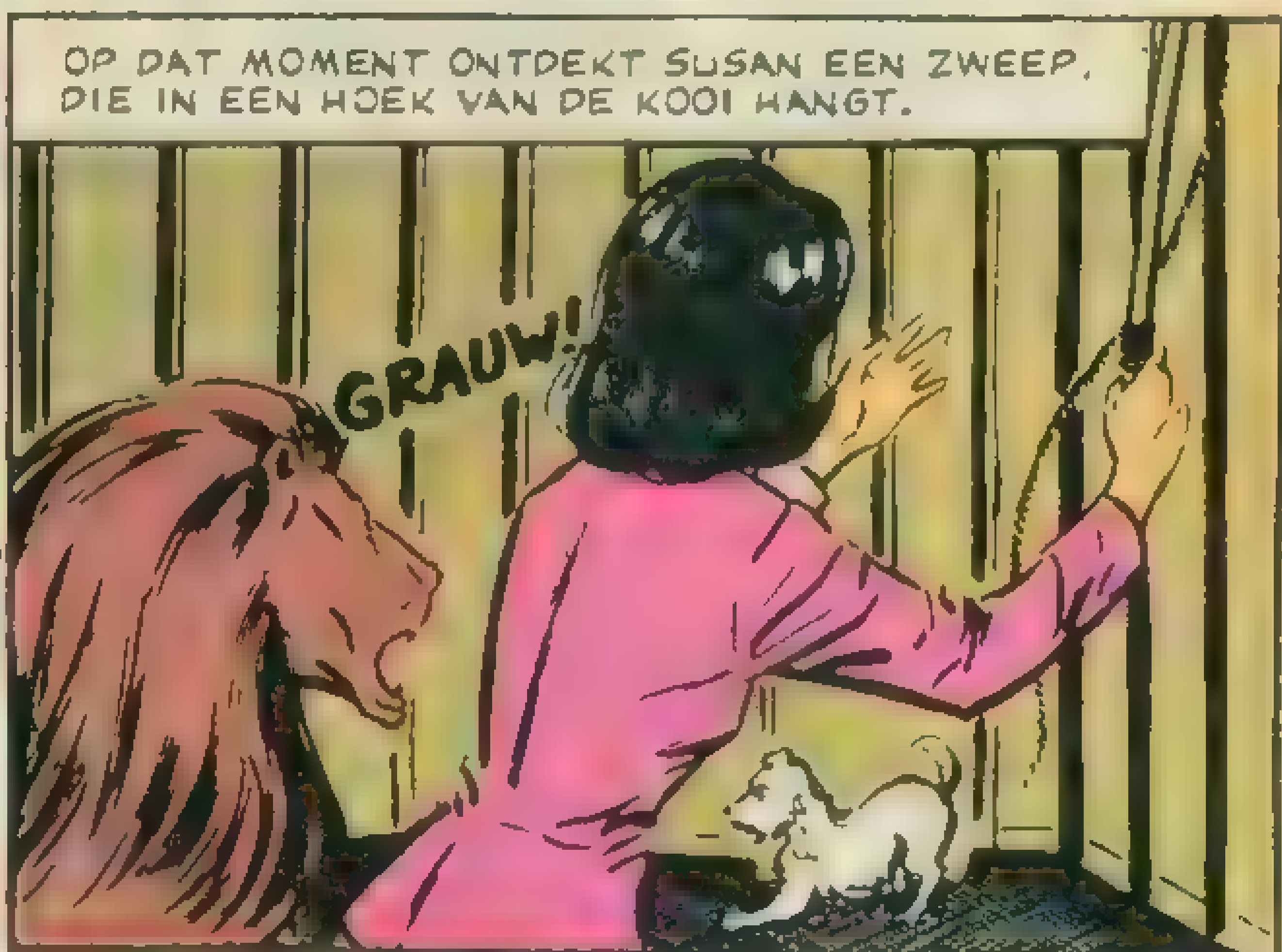

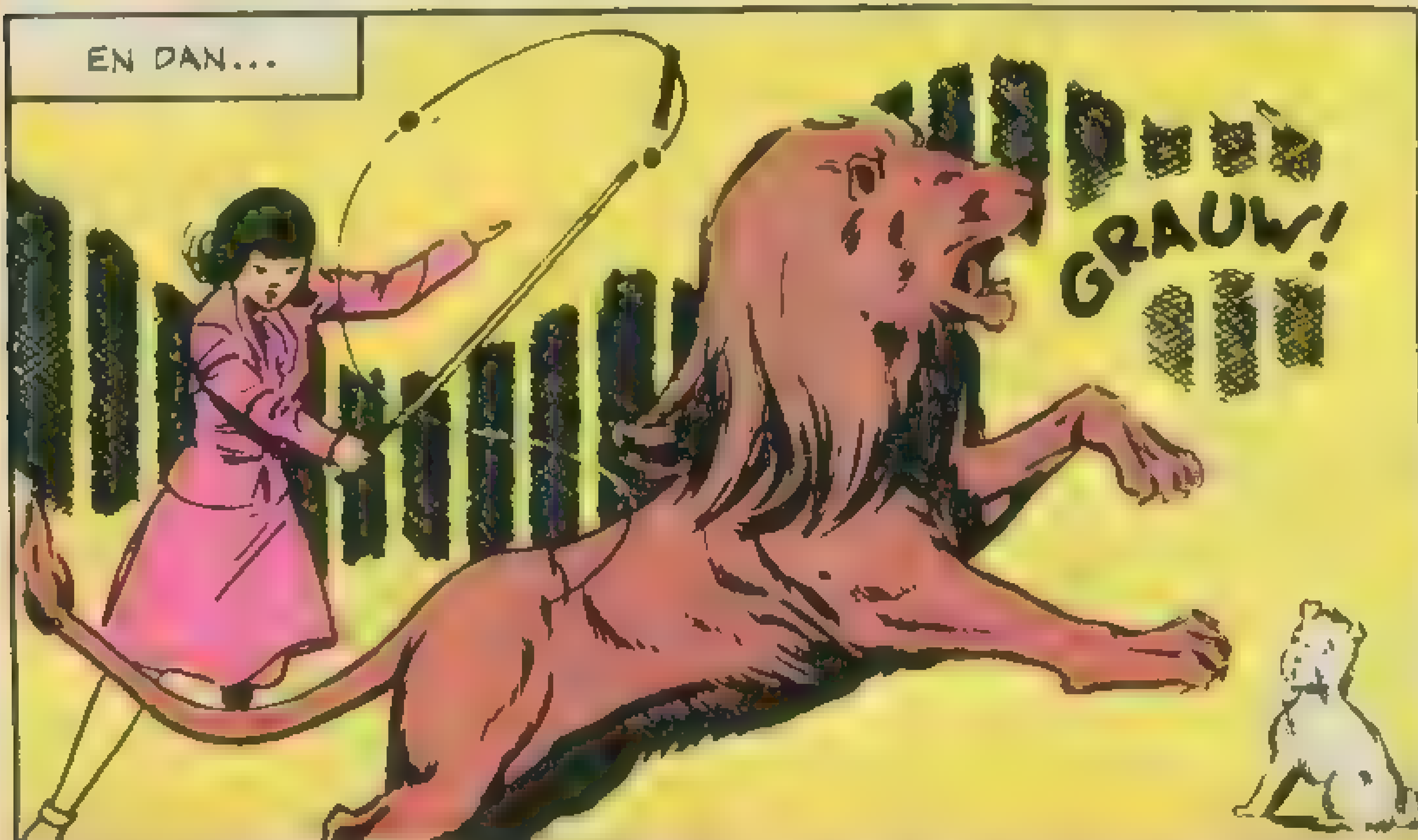

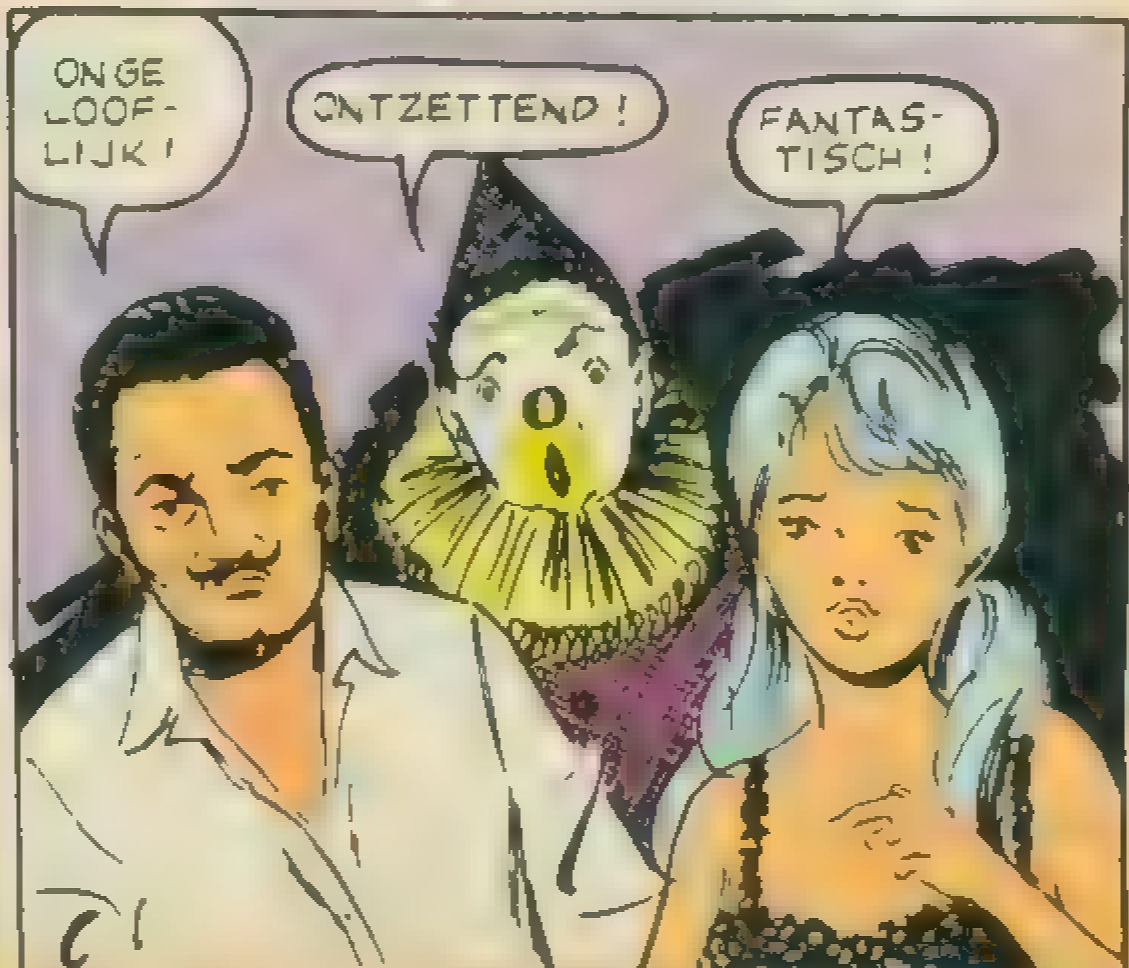

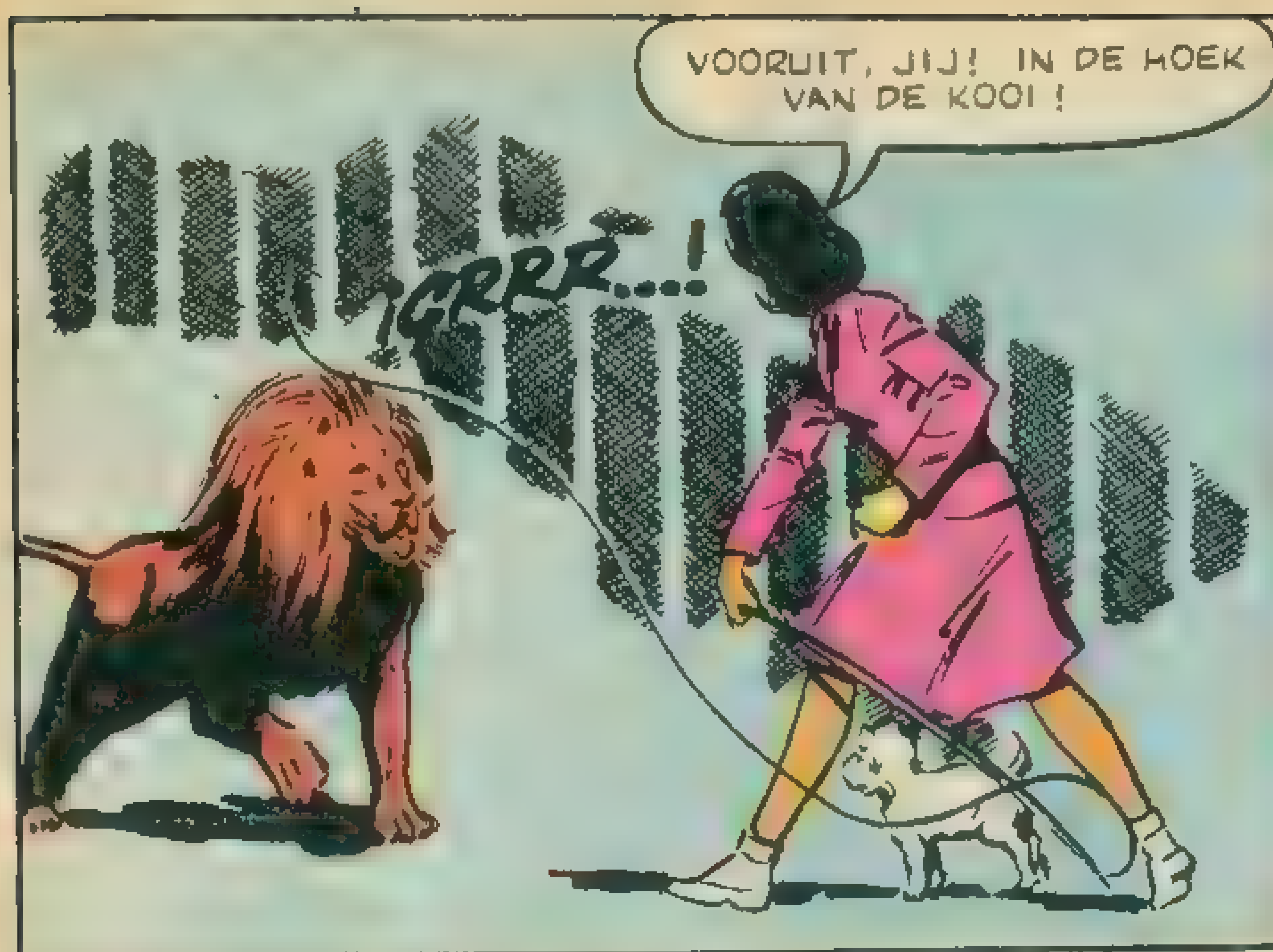

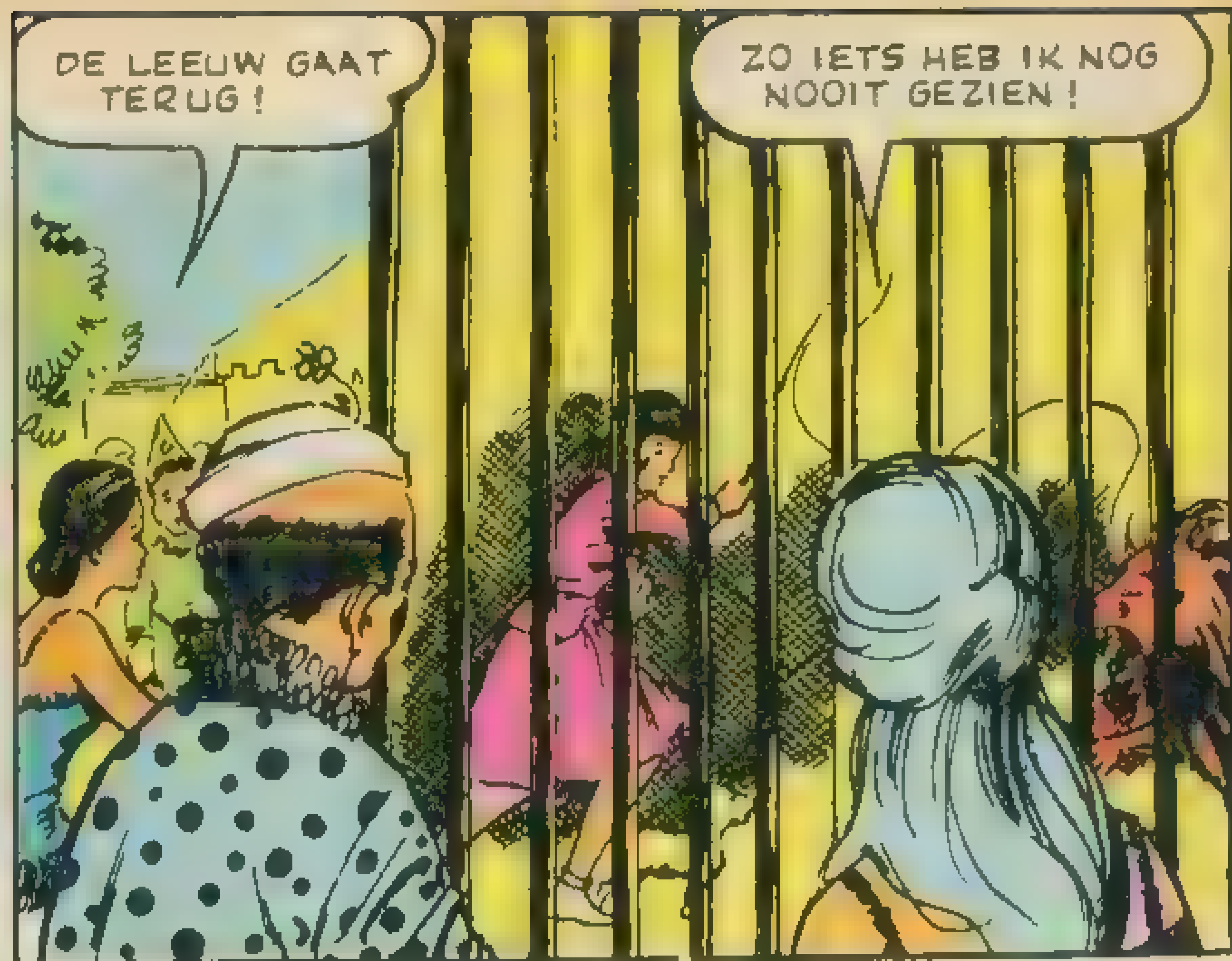

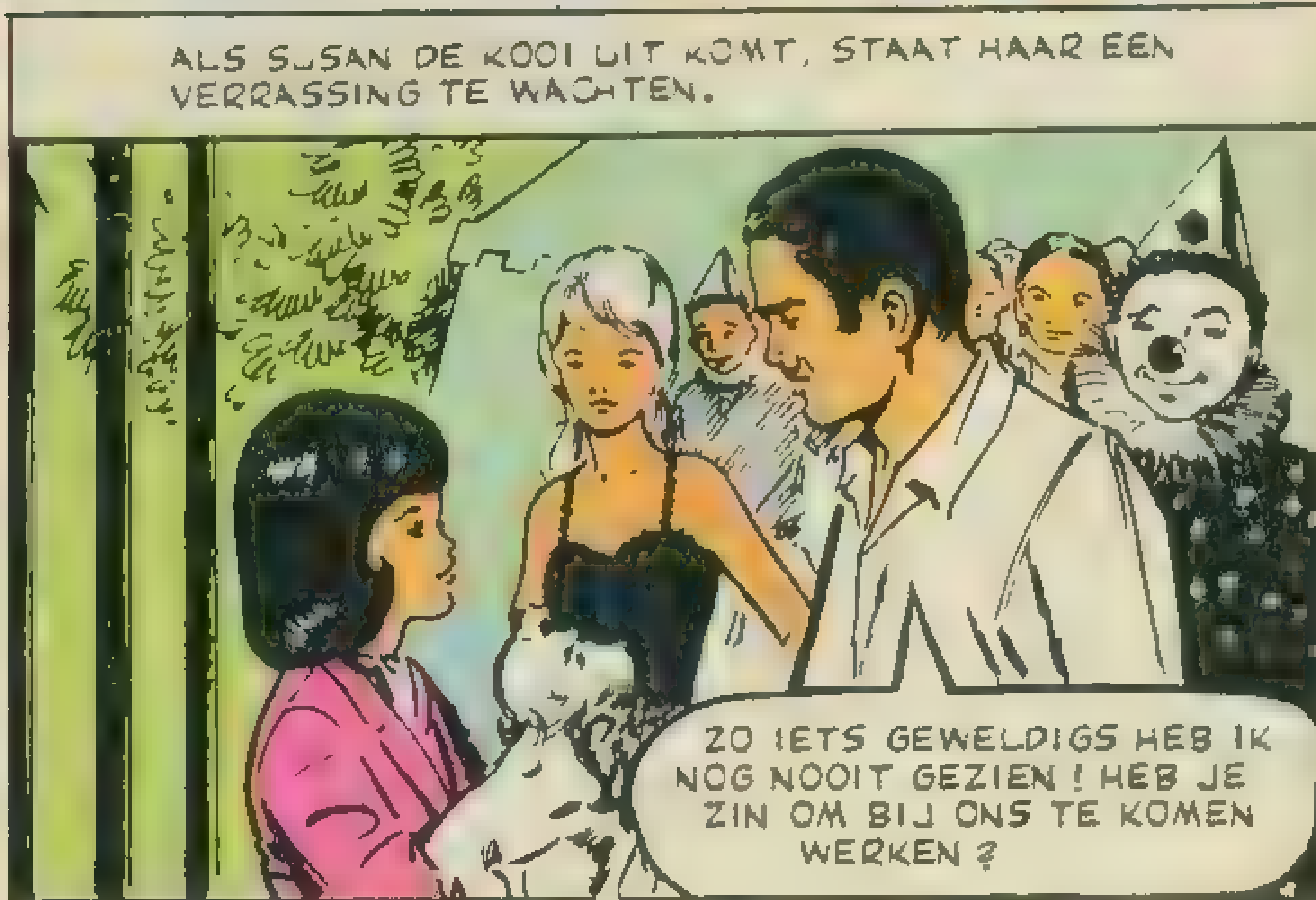

VOORUIT, JIJ! IN DE HOEK VAN DE KOOI!
GRRR...!

DE LEEUW GAAT TERUG!
ZO IETS HEB IK NOG NOOIT GEZIEN!

JE HEBT EEN GEDUCHTE STRAF VERDIEND, DUMPIE!

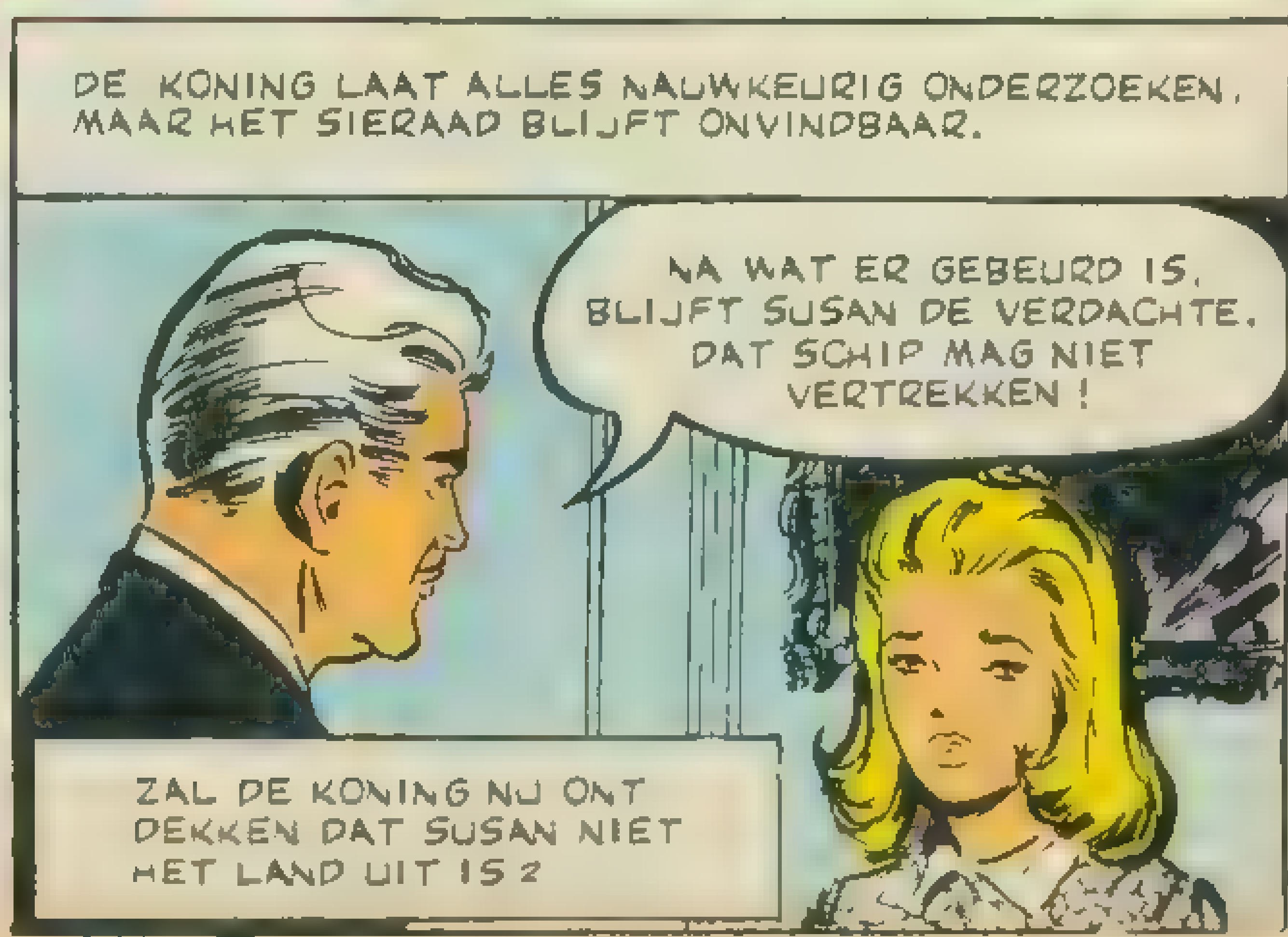

ALS SUSAN DE KOOI UIT KOMT, STAAT HAAR EEN VERRASSING TE WACHTEN.
ZO IETS GEWELDIGS HEB IK NOG NOOIT GEZIEN! HEB JE ZIN OM BIJ ONS TE KOMEN WERKEN?

DIT IS RONZLI, ONZE DOMPTEUR. HIJ IS EEN GROOT VAKMAN.
IK KWAM JUIST VRAGEN OF...

JONGEDAME, IK MAAK JOU DE JONGSTE EN BEROEMDSTE DOMPTEUSE VAN DE HELE WERELD. HOE HEET JE?
SUSAN MENEER.

EN ZO KOMT SUSAN IN DIENST BIJ HET CIRCUS.
JE ZULT EEN STER WORDEN VAN WERELDKLASSE, DAT VOORSPEL IK JE.

INTUSSEN IN HET PALEIS VAN BRESLAVIA...
PAPA, HET SIERAAD IS OPNIEUW VERDWENEN!
DAT KAN NIET!

DE KONING LAAT ALLES NAUWKEURIG ONDERZOEKEN, MAAR HET SIERAAD BLIJFT ONVINDBAAR.
NA WAT ER GEBEURD IS, BLIJFT SUSAN DE VERDACHTE. DAT SCHIP MAG NIET VERTREKKEN!
ZAL DE KONING NU ONTDEKKEN DAT SUSAN NIET HET LAND UIT IS?

DE HIPPE BLADZIJ

NICOLETTA

Onlangs was de Franse Nicoletta, weggedoken in een bontmantel, even in Amsterdam. Dit ter ere van het feit dat haar nieuwste plaat „La musique" — een hit in Frankrijk! — in Nederland werd uitgebracht. En het was ook voor een TV-optreden, dat intussen is uitgezonden. Geestdriftig vertelde Nicoletta over haar tournee met Adamo door Frankrijk en Zwitserland. Ook was ze al in Rusland, de V.S. en Canada. De Franse schilder Bernard Buffet zei over deze nieuwste Franse ontdekking: „Nicoletta vertegenwoordigt voor mij de grote traditie van het Franse chanson." Zo iets zal je maar gezegd worden en dan nog wel door Bernard Buffet!

Onze Motions hebben een kleine verandering ondergaan. Dit gebeurt wel meer met beatgroepen en soms is dat voor ons heel vervelend, zoals ook in dit geval, want er lag net een knoert van een dia klaar om geplaatst te worden, toen Henk Smitskamp de groep verliet en Jan Vennik en Leo Bennink voor hem in de plaats kwamen. Wij dus ijlings naar studio Bellevue om de nieuwe Motions te knippen (met de camera uiteraard!). Hier zijn ze dan. En nu maar afwachten of de verandering ook een verbetering is.

MOTIONS

Sure, dit zijn de Cats! En als bijzonderheid: de Volendammer Katten bestaan al ruim drie jaar in dezelfde samenstelling. Een teken dat zanger Kees Veerman, drummer Theo Klouwer en slag, bas- en sologitarist Jaap Schilder, Arnold Mühren en Piet Veerman verdraagzame lieden zijn. Veel van hun liedjes worden geschreven door het Engelse duo David en Jonathan. Daarom hebben we een foto van de Cats gemaakt met David (tweede van links boven) en Jonathan (met snor en baardje) in hun midden. Vertelden de Cats dat ze bezig zijn aan hun tweede lp. Hierop komen in elk geval „Turn around and start again" van D. en J. en „Remember the good times" van Kees zelf.

CATS

DE MAN VAN STAAL

TED EN KEN ZITTEN IN AFRIKA ACHTER TOM AAN, DIE IN ZIJN EENTJE OP ZOEK IS GEGAAN NAAR DE DIAMANTGROTTEN VAN SJEBA. TOM IS SPOORLOOS. IN EEN GEVECHT MET LEEUWEN VERLIEST ARCHIE DE CONTROLE OVER ZIJN RAKETAANDRIJVING.

HET ZIJN KERELS MET LEEUWEVELLEN OM, KEN. DAT WORDT LASTIG.

WE STAAN MACHTELOOS. ARCHIE IS NET EEN OP HOL GESLAGEN RAKET.

ZWOEEEEEEP!

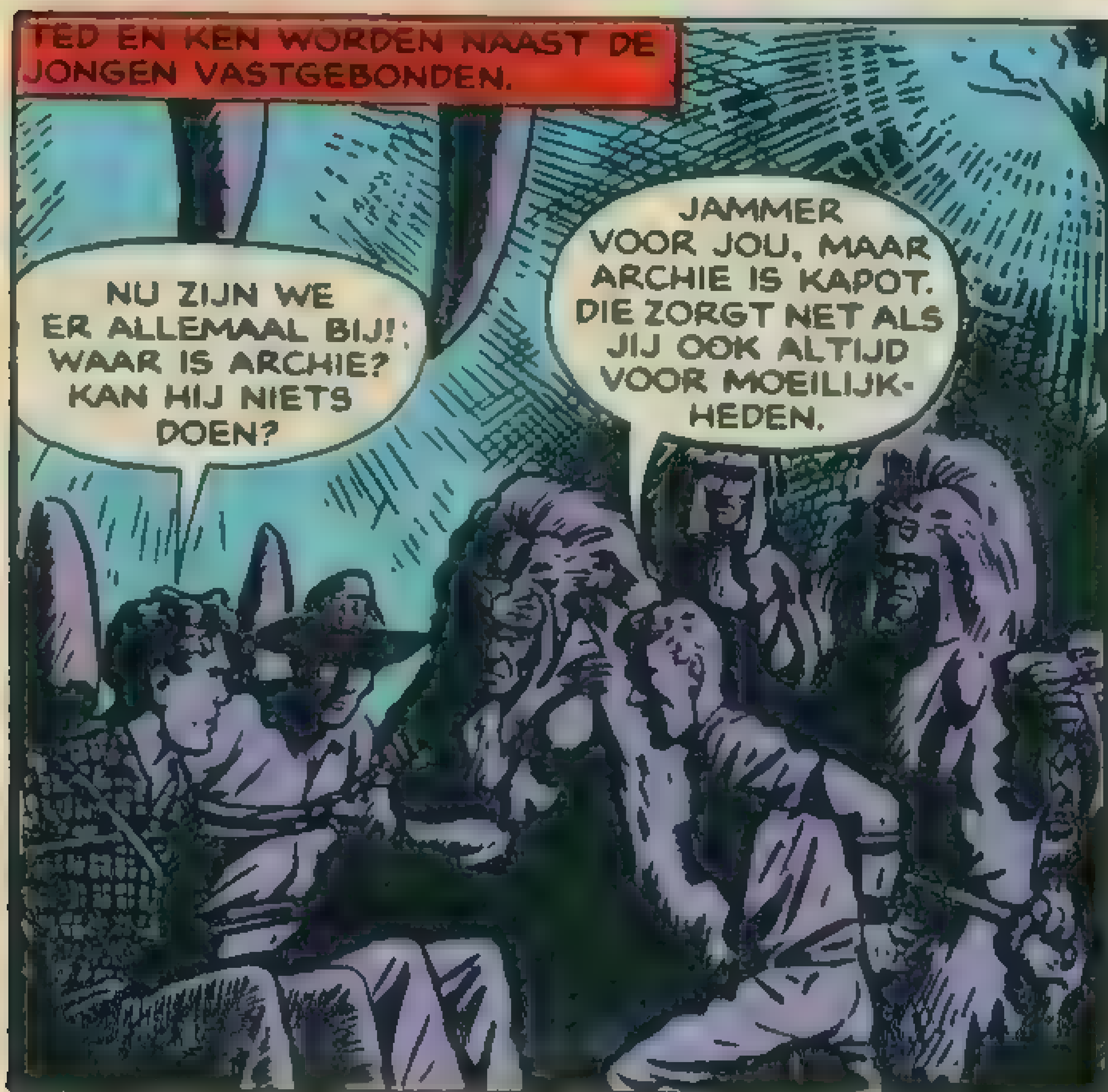

INTUSSEN...
BRENG HEN NAAR DE ANDERE GEVANGENE. WE OFFEREN ZE ALLE DRIE AAN DE LEEUWE-GEEST.
ZE HEBBEN TOM DUS OOK GEVANGEN-GENOMEN.

DE LEEUWMANNEN BRENGEN TED EN KEN NAAR EEN GROT, DIE MET EEN STENEN DEUR WORDT AFGESLOTEN.
HEE, DUS ZE HEBBEN JULLIE OOK TE PAKKEN!
WACHT MAAR EENS TOT IK JOU TE PAKKEN KRIJG, LASTPOST!

TED EN KEN WORDEN NAAST DE JONGEN VASTGEBONDEN.
NU ZIJN WE ER ALLEMAAL BIJ! WAAR IS ARCHIE? KAN HIJ NIETS DOEN?
JAMMER VOOR JOU, MAAR ARCHIE IS KAPOT. DIE ZORGT NET ALS JIJ OOK ALTIJD VOOR MOEILIJK-HEDEN.

INMIDDELS IS ARCHIE TOT STILSTAND GEKOMEN.
DE METALEN MAN IS AL DOOD. ER LIGGEN BOMEN EN STENEN OP HEM.
JA, MAAR IK WIL ZEKER-HEID.

VOORZICHTIG PRIKT HIJ MET ZIJN SPEER.
HIJ IS NOG HARDER DAN MIJN SPEER. ER KOMT ROOK UIT ZIJN RUG.

MAAR DIT SPEERPRIKJE IS JUIST VOLDOENDE OM DE CONTROLEKNOP TE HERSTELLEN
WAT GEBEURT ER? WAT IS ER AAN DE HAND?
KLIK!

HET VOLGENDE MOMENT KRIJGEN DE LEEUWMANNEN DE SCHRIK VAN HUN LEVEN.
AAAHG! HIJ IS WEER LEVEND!
HIJ IS STERKER DAN DUIZEND LEEUWEGEESTEN.

DE LEEUWMANNEN GAAN ERVANDOOR.
WACHT, LEEUW-MANNETJES, LOOP NIET WEG!
WEG! WEG!

ARCHIE STREKT ZIJN ARM UIT.
LEEUWMANNEN VLUCHTEN NIET SNEL GENOEG. TED HEEFT ARCHIE EEN NIEUW FOEFJE GEGEVEN, UITSCHUIFARM.
METALEN MAN IS BOZE GEEST.

HELP!
WAAR ZIJN MIJN VRIENDEN EN DE JONGEN? SPREEK OP, VLUG!

ZE WORDEN GEOFFERD AAN DE LEEUWEGEEST IN EEN GROT IN DE HEUVELS.
JA, EN VERDER? ANDERS WORDT ARCHIE NOG BOZER.

EVEN LATER SPRINGT ARCHIE OVER DE RIVIER.
HIJ GEBRUIKT EEN BOOM ALS POLSSTOK.
VRIENDEN EN JONGEN IN GEVAAR, MOETEN GERED WORDEN.

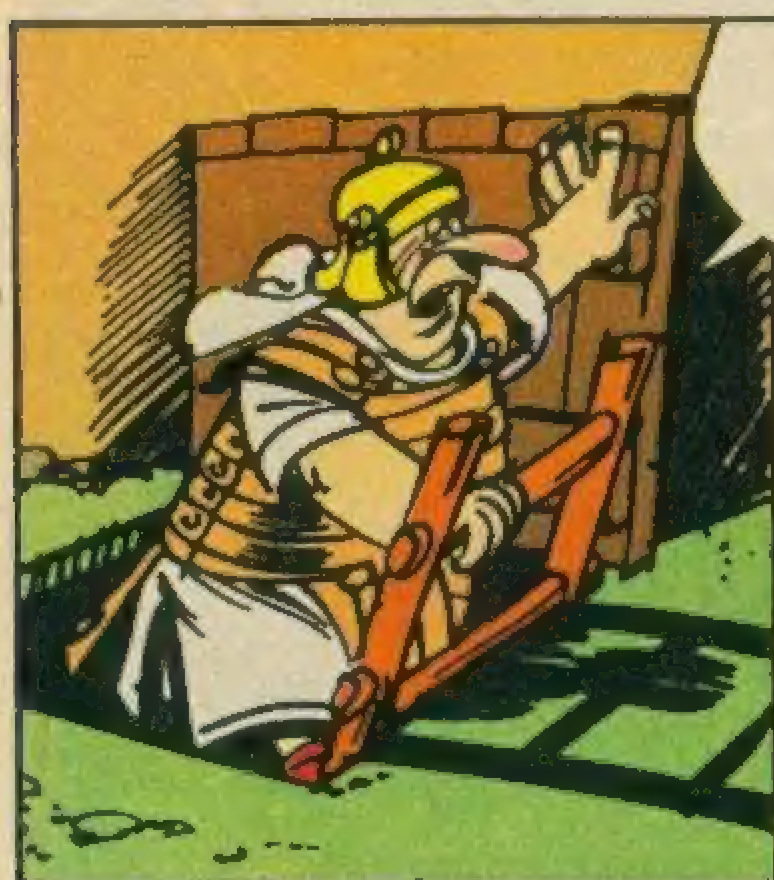

BINNEN IN DE GROT...
DOOD DE INDRINGERS. DE LEEUWEGEEST HEEFT HONGER.
WAT ZULLEN WE NOU KRIJGEN?
VERSLIND HEN.

ER KLINKT EEN AFGRIJSELIJK GEKNERS...
DIE STENEN KAKEN SLUITEN ZICH. WE WORDEN VERBRIJZELD TUSSEN DEZE TANDEN.

TRIBUNZIO

De Romeinen gaan voor de tweede keer tot de aanval over.

en de Garamanten

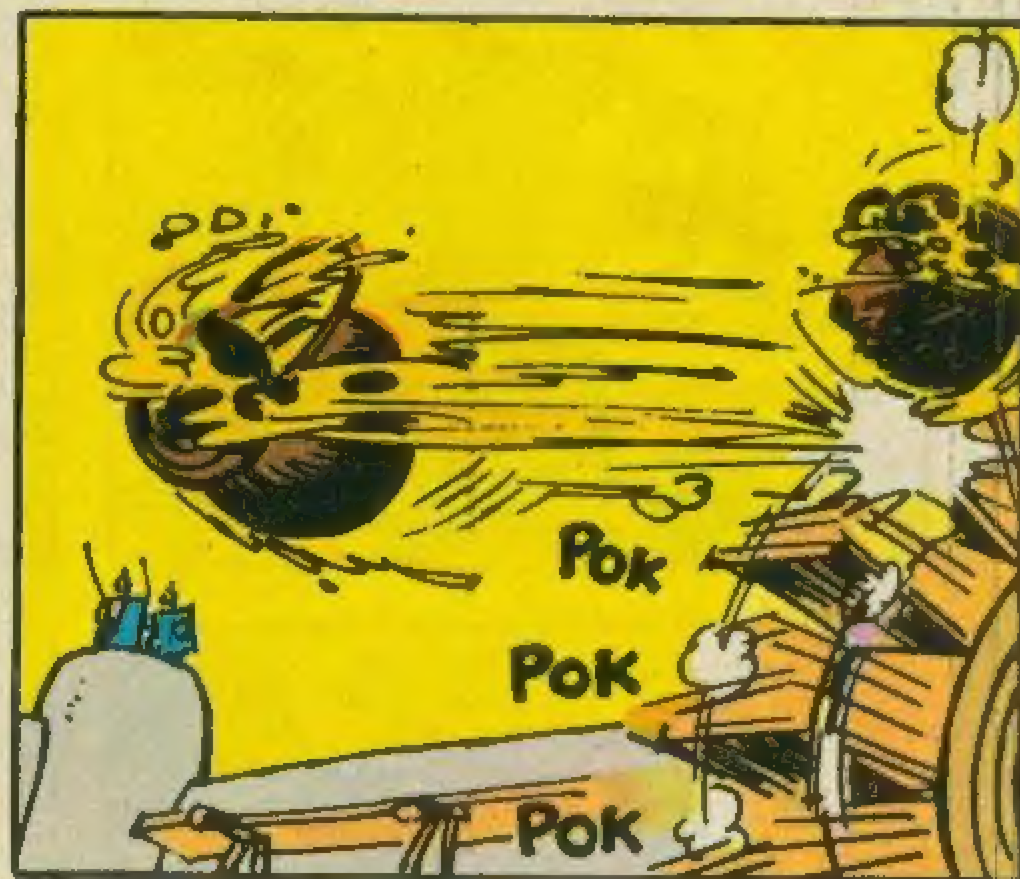

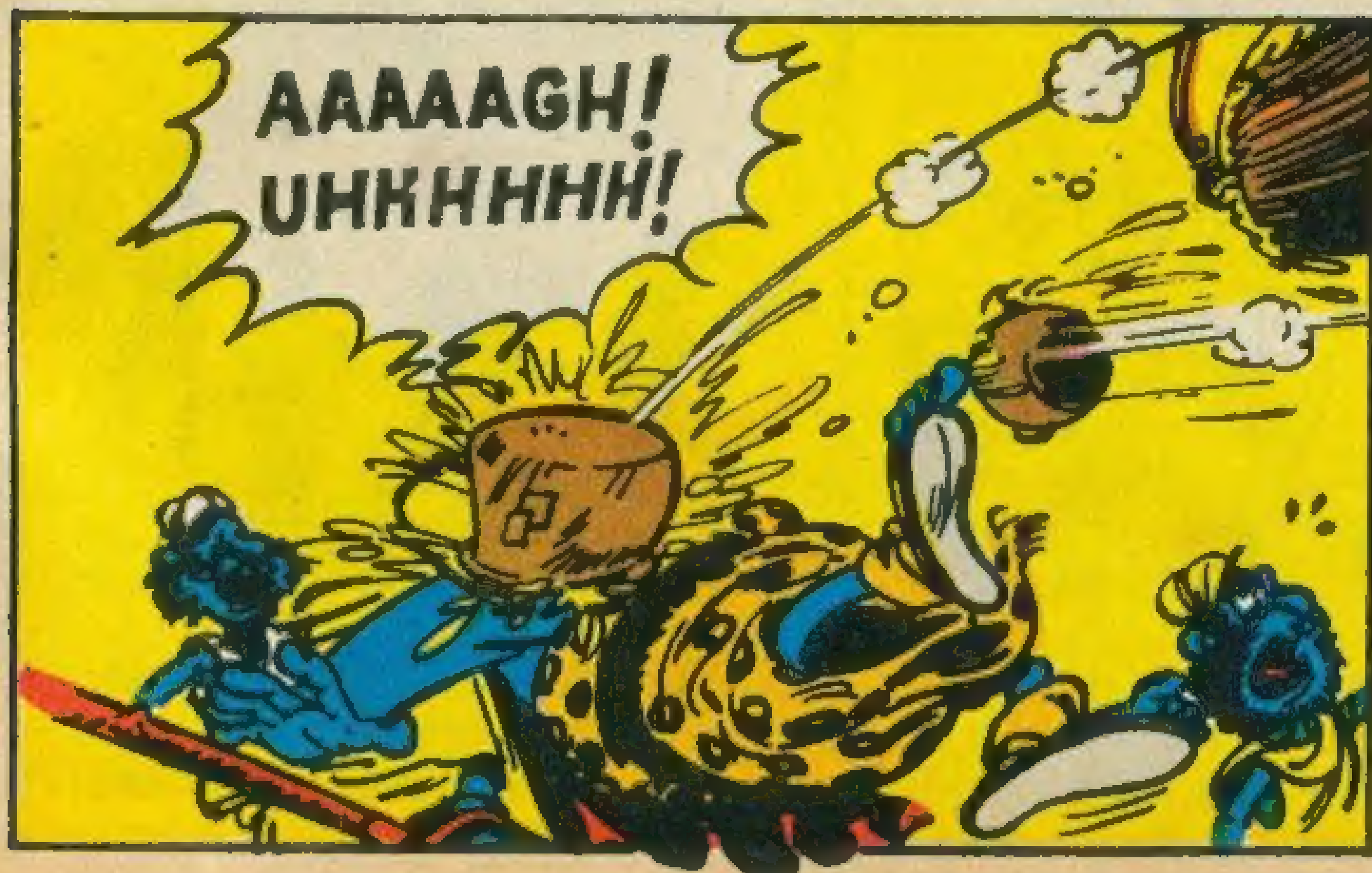

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Ontvangt U het blad per post onder adresband: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub - Haarlem.
Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad te Haarlem met vermelding: Abonnement Sjors.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34, Antwerpen. Prijs per nummer: 7,–F. Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 834.05 t.n.v. N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij. – Antwerpen.